

KANSAN MIES

KUVALIITE

Nº 1

Syyskuussa v. 1941

Nº 1

Sotavankien työlaulu

Sävel: Ja se Oolannin sota oli kauhia...

*Sota Hitlerin tunnu ei omalle,
hurraa, hurraa, hurraa!
Siksi lähdimme vaarattomalle
sotavankien virkistyslomalle,
Sumpparaa, sumpparaa,
sumpparallalalaa,
hurraa, hurraa, hurraa!*

*Ovat poissa nyt vastukset, vaivamme,
hurraa, hurraa, hurraa!
Me nyt rauhassa peltoja raivaamme,
ja fascismin hautaa me kaivamme!
Sumpparaa, sumpparaa,
sumpparallalalaa,
hurraa, hurraa, hurraa!*

Sotamies Gardemeister keskustelussa puna-armeijalaisten kanssa koki vangiksi antautumisensa jälkeen.

Poliittiset komissaarit eivät ole aivan niin kauhean näköisiä kuin mannerheimiläiset valehtelijat uskottelevat. Kuvassamme näkyvät suomalaiset sotavangit ovat ilmeistä päättaen hyvin tyytyväisiä heidän kanssaan keskustelemaan inkeriläiseen valistustyöntekijään Sirkkuseen.

Suomalaiset sotavangit Luoto, Järvensivu ja Salkomaa lukemassa.

Nämä pojat, jotka Mannerheimin armeijassa saivat vain kolme savuketta päivässä, vetelevät intohimoisesti haikuja nyt sotavankileirillä.

Ainoa puute, jonka suomalaiset sotavangit huomasivat leirillä, oli se, ettei siellä ollut suomalaista saunaa. He ehdottivat leirin johdolle sellaisen saunan rakentamista ja saivat siihen luvan. Kuvassamme nähdään kolme sotavankia saunaa tekemässä.

Sulkavalta kotoisin oleva sotavanki Veikko Björn, jolla tuntuu olevan runsaasti savolaista huumorintajua, lupasi lehtemme kirjeenvaihtajalle ottavansa uudessa saunassa sellaisen löylyn, etteivät saksalaiset sotavangit uskalla nousta ylimmille lauteille!

Pojat ahertavat puusepäntöissä.

Uovat valheita sotavankien elämästä.

Hyvin eli kokkipoika laivalla,
heliveppeli velivelje!
Sotavankeja myös nälän vaivalla,
kuten huomaatte, sorreta ei!

Jalmari Vesterinen,
leirin kokki, on valmis
antamaan santsiakin!

Haavoittuneet sotavangit saavat hoitoa. Kuvamme osoittamassa sairaalassa on sekä suomalaisia että saksalaisia sotavankeja. Ylhäällä vasemmalla: lääkärintarkastus. Ylhäällä oikealla: haavoittuneet pelaavat shakkia.

Neuvostoliitto antoi ennen sotaa Suomelle 20 milj. kiloa viljaa. Suomen nälkäinen kansa ei sitä kuitenkaan saanut, sillä rikolliset fascistihallitsijat luovuttivat viljan Saksan armeijalle ja jättivät Suomen kansan kärsimään nälkää. Nämä pojat tekivät tapahtumasta oikean johtopäätöksen. He lopettivat sotimisen Hitlerin puolesta, antautuivat vangiksi ja kuten kuvasta näkyy, heillä on nyt sekä leipää että keittoa. Tämä leipä on paksuutensa ja laatuunsa puolesta paljon parempaa kuin niin sanottu „vaneeri“, jota annetaan tilalle Mannerheimin armeijassa.

Neuvostoliitossa voi työmies sanoa, mitä ajattelee. Sotavanki Matti Lankinen toverineen maalaa suurta seinälle ripustettavaa tunnuslausetta, jonka sisältö, kuten näkyy, on varsin ajankohtainen.

Armas Aikiiä Lähtölaulu natsseille

Vaivoin suomen kieltä solkkaa
saksalainen Mannerheim.
Tanssii tuimaa saksanpolkkaa
suomalainen Tannerheim.

Ryti Suomen miehet ohjaa
tankkein alle kuolemaan,
mutta natsin saappaanpohjaa
itse hän käy nuolemaan.

Rangell tyytyy palkkaan huonoon
Saksan herrain pankista.
Tuolle petturille kuonoon
syöskää tulta tankista.

Saksan natsi kiinni tarraa
Suomen miehen leivästä.
Muttei meitä natsi narraa,
täältä saa hän seivästä!

Natsi jahtaa Suomen naista,
Suomen tyttölapsia.
Siksi täytyy saksalaista
granaatilla rapsia.

Lyhyt tie on raa'an, julman
natsin rosvohomilla.
Roiston mustan silmäkulman
ruhjomme nyt pommilla.

Emme tahdo Saksanmaasta
natsi-iestä niskaamme.
Saksan kieltä emme haasta,
natsit mereen viskaamme.

Suomessa ei saksanpolkkaa
kauan tanssi Tannerheim.
Pötkii, että koivet kolkkaa,
tästä maasta Mannerheim!

KANSANMIES

N:o 17

Suomen kansan vapaus ja onni turvataan lyömällä maahantunkeutuneet
Saksan fascistit ja niiden suomalaiset apurit

Tiistaina
syyskuun
9 p:nä v. 1941

FASCISTIEN HIRMUTEOT

Saksalais-fascistinen armeija on tullut tunnetuksi kahta koko maailman ennenkuulumattomista hirmuteoistaan rintamalla ja rouskusta mielitettävällä aineilla. Saksan fascistit ovat kunnioittaneet erikoisesti valtaamansa maiden ja kansojen ryöstössä, naisten raiskauksessa, viattomien lasten ja avuttomien vanhuksien rääkkäyksessä. Puolan, Norjan, Kreikan y. m. miehittyjen maiden kansat ovat saaneet ankaraa kokea Saksan fascistien hirmuteita. Nyt nuo fascistiroistot ovat alkaneet suorittaa hirmuteita Neuvostoliiton raja-alueilla. Esimerkiksi elokuun 28 päivänä v. 1941 saksalaiset upseerit, ollen voimattomia murtamaan neuvostojoukkojen sitkeää puolustusrintamaa, pakottivat kuoleman uhalla Dobrushin kaupungin naisia ja lapsia kulkemaan joukkojensa edellä, voidakseen niiden viattomien ihmisten selän takana valmistautua kavalaan hyökkäykseen.

Mannerheim ja muut suomalaiset fascistihurtat ovat aina olleet vieraiden maiden ja eritoten fascistisen Saksan konnatekijöiden matkijoita. Mannerheim ei halua jäädä jälkeen Saksan fascistisista isännistään sotarouskussa. Mutta kun suomalaiset sotilaat eivät halua osallistua hirmutekoihin, niin on Mannerheim muodostanut erikoisia lahtarirosvojoukkoja, jotka karttavat avonaista taistelua, mutta sensijaan yrittävät päästä neuvostojoukkojen selkäreiden suojaksi siellä tihutöitä.

Joku aika sitten neuvostojoukot murskasivat Karjalan rintamalla erään tällaisen lahtaripataljoonan, joka oli kokoonpanttu itseään sivistyneinä pitävistä Helsingin yliopiston ja konservatorion oppilaita, jotka ovat tietenkin akateemisen Karjala-seuran jäseniä. Vielä edellisellä päivänä olivat nuo "sivistyneet" lahtaripedit hyökänneet erään Puna-armeijan kenttäsairaalan kimppuun, silpoen raa'asti puukoilla sairaalassa olleita puna-armeijalaisia.

Rintaman takana pilleskelevät sotarouskot, jotka eivät uskalla itse tulla niin lähelle sotatapahtumia, että voisivat tyydyttää sadistisia intohimojaan, koettavat yllyttää muita noihin petomaisuuksiin kirjoittelemalla rintamamiehille raivonpurkauksiaan. Niinpä jkl-läinen lottia Anna-Liisa Vihelmaa on rohkaissut erästä rintamalla olevaa reservivänrikkiään seuraavin sanoin:

"Haluaisin tappaa ainakin yhden ryssän, tekisin sen vaikka kuinka tylsällä pöytäveitsellä. Vasta silloin tuntisin itseni tyytyväiseksi".

Muistakoot nuo ihmishenkiin pukeutuneet hitleriläis-mannerheimiläiset pedot, että Suomen kansa ei anna heille koskaan anteeksi noita hirmuteita, joita he suorittavat omassa maassaan ja rintamalla. Suomen sotilaat inhoavat ihmislahtareita eivätkä tahdo matkia saksalaisia fascisteja hirmuteoissaan enempää kuin muusakaan. Juuri nuo petomaiset sotarouskot alkaen Hitleristä ja päätyen mannerheimiläisiin sotaseikkailijoihin ovat syyllisiä tähän sotaan. Siksi taistelu näitä petoja vastaan merkitsee taistelua koko tätä sotaa vastaan, se on Suomen kansallista taistelua hitleriläisten orjuuttajien karakoittamiseksi, rauhan puolesta.

LENINGRADIN PUOLUSTAJAT MURSKAAVAT Hitlerin ja Mannerheimin hyökkäysjoukot!

"TEEMME
KAIKKEMME
TUHOTAKSEMME
HITLERIN",

sanoo presidentti Roosevelt
radiopuheessaan

New York. "Työn päivänä" piti Yhdysvaltojen presidentti Roosevelt kesäaunnonsaan Hyde Parkissa radiopuheen, jossa hän m. m. lausui, että Amerikan työtätekeville on nyt langennut suuri vastuu voiton takaamisesta tässä ankarimmassa ja julmimmassa sodassa, mitä koskaan on käyty.

Mainittuaan, että asetuotanto Yhdysvaltojen tehtaissa ja aseparajoissa on saatu tavalloman laajaksi, Roosevelt jatkoi, että se intomieli ja määrätietoisuus, joka tätä työtä kannustaa, on selitettävissä vain sillä tosiasialla, että Yhdysvaltojen perusoikeudet, niin myöskin työtätekevien oikeudet, ovat joutuneet uhatuksi. Niitä uhkaa Hitlerin hillitön pyrkimys pystyttää maailmaan oma herruutensa. Yhdysvaltojen historiassa ei ole vielä koskaan ollut sellaista hetkeä, jolloin amerikkalaiset eivät olisi olleet valmiit puolustamaan itseään vapaina kansalaisina ja sotimaan oikeuksiensa puolesta.

Puhuessaan edelleen Hitlerin väkivaltajärjestelmän murskaamisen välttämättö-

ARMAS ÄIKIÄ

Ikuinen Leninin kaupunki

Moni kaupunki sortui, kun hyökkäsi hunnit:
oli toivomme kaupunki Madrid—se kestänyt ei.
Kovat koittivat Varsovan viimeiset tunnit,
oli Ranskalla Pariisi—Saksa sen saaliiksi vei.
Monet sortuivat kaupungit mainehikkaat,
Yks sorru vain kaupunki ei—Leningrad!

Jalopeura saa iskun, se haavansa nuolee,
tuhatvoimin taas kyntensä iskee se haavoittajaan.
Joka mies, jos on tarvis, sun muureillas kuolee,
pyhä Leninin kaupunki, ylpeys neuvostomaan!
Sydämiämme vallin sä suojakses saat,
et sortua saa sinä, et—Leningrad!

Sinä Venäjän kaunistus, kaupunki suuri,
olet maailman kaikkien kansojen linnoitus,
olet ihmisyysaatteiden puolustusmuuri,
joka ainoan vainotun syntymämaan pelastus.
Sinun puoleesi järkkyen kääntyvät maat,
olet maailman toivona nyt—Leningrad!

Pian fascistit pyyhki pois rautainen luuta,
Leningrad—se on maailman kaupunki sortumaton!
Kera Leninin kaupungin kymmenen muuta
alennuksestaan maineensa huipuille nouseva on.
Neva tulvi! Siis surmasi, fascisti, saat,
hukut hurmeessoon! Ikuinen on Leningrad!

myydestä, presidentti Roosevelt lausui:

Edessämme on raskas tehtävä, jossa piilee suuria vaaroja. Hitler on päästynyt planeettallamme valloilleen mieltämättä väkivalloin voimat. Meidän on oltava täysin voimien mukana taltuttamassa näitä voimia, sillä ne voivat suuntautua maattamme vastaan, jos me jäämme puuhaamaan vain omassa asioissamme, rajoituen puolustamaan vain omaa maattamme. Hitlerin musertaminen voi mahdollisesti muodostua sangen pitkälliseksi ja vaikeaksi, emmät natsseille myöskin mieliset rauhan saarnaajat välttä-

vät tätä tehtävää mahdottomaksi ja vieläpä pyytävät minua ryhtymään neuvotteluihin Hitlerin kansa-anomaan almuja hänen voittoaikojensa pöydältä. Olen torjunnut ja torjun jälleen tällaisen kannan. Sensijaan tiedän tuovani ilmi koko Amerikan kansan mielipiteen ja tahdon kun lausun, että me tulemme tekemään kaikkemme tuhottaksemme Hitlerin ja hänen natsilaiset voimansa".

Puheensa lopuksi Roosevelt kehoitti Amerikan kansaa ahertamaan väsymättä demokraattisen rauhan aikaansaamiseksi lujilla perusteilla.

Punaisen Armeijan osastot tunkevat saksalaisia Lenin- gradin edustalta

Laatokan rantalohkolla sangkarillisesti taistellut ja piirityksestä murtautunut eversti Bondarevin joukko-osasto toimii nyt Leningradin eteläpuolella. Se etenee sitkeästi tunkien saksalaisten kärkijoukkoja tieltään.

Syyskuun 2 päivänä se tunki saksalaiset pois kolmesta niiden tukikohdasta, tuhosi noin rykmentin verran saksalaisia ja kokonaisen tykistöpatterin, sai haltuunsa 4 raskasta tykkiä käsittäneen patterin, 26 tankkitorjuntatykkiä, kymmenkunta autoa, 80 kuormaa ja muita sotasaaliita. Kahden vihollisrykmentin esikunnat tuhottiin ja niiltä saatiin joukko tärkeitä asiakirjoja.

Toinen, toveri Radyginin johtama joukko-osasto etenee samoin voitokkaasti tunkien vihollista yhä etemmäksi Leningradista.

Se sai tehtäväkseen mennä erään joen yli ja ajaa fascisteja pois sen varrella olevasta kylästä. Operatio aloitettiin syyskuun 3 päivän vastaisena yönä. Vihollisen vimmatusta vastatulesta huolimatta puna-armeijalaiset tunkeutuivat joen yli, ja iltapäivällä oli kylä jo puna-armeijalaisten hallussa. Illalla olivat he jo seuraavan kylän edustalla, ja koska saksalaiset yleensä pelkäävät yötaisteluja oudossa maastossa, päättivät puna-armeijalaiset jatkaa hyökkäystä heti. Vihollinen ei kestänyt, vaan perääntyi taistelutta.

Vastahyökkäys jatkuu.

Tällöisiä lentokoneita lähettää Roosevelt Neuvostoliitolle.

Suomen kansan hätä herättää myötätuntoa Ruotsissa

Tukholmalainen työväenlehti tuomitsee Tannerin ja muiden sotaseikkailijain rikollisen toiminnan

Tukholmalaisessa "Arbeteren"-lehdessä on julkaistu Suomessa pitemmän aikaa oleskelleen ja äskettäin kotimaansa palanneen ruotsalaisen tekniikon kertomus, jossa sanotaan m. m.:

"Suomessa vallitsee masentunut mieliala. Kaupat ovat myyneet loppuun varastonsa. Kappungeissa ei ole edes perunaakaan saatavissa. Kuluvan vuoden sato on alhainen. Toiveita elintarviketilanteen parantumisesta ei ole. Armeijan muiden taminen vaikeuttaa koko maan talouselämää. Sota ja elintarvikkeen niukkuus synnyttävät tyytymättömyyttä ja väsymystä kansassa. Suomen kansa on ajettu tähän sotaan, vaikka kansan enemmistö ei olisi halunnut sitä. Mutta sodan ja rauhan kysymystä ei ratkaissut kansa, vaan Saksan fascistien kanssa liittoutunut taantumuskellisten kopla. Nyt käytävä sota ei ole saanut kansan kannatusta.

Työläisajat matkustavat rintamalle raskain mielin. Minulle vaikutettiin, ettei Saksan enempää kuin Suomenkaan imperialismin ole kannatusta työläisten keskuudessa, lukuunottamatta ehkä muutamia sosialidemokraattisia johtohenkilöitä.

Eräät sosialidemokratian johtomiehet ovat pyrkineet nationalistien leiriin ja yllyttävät työläisiä kannattamaan Suomen imperialismin. Samanaikaisesti he sulkevat silmänsä uhkaavasta natsismin vaarasta. Mutta työläisiä ei tämä "johtajien" tällainen kannanotto lainkaan tyydytä ja Tanner menettää yhä enemmän kannatustaan sielläkin, missä hänellä on sitä vielä ollut."

Ruotsalainen työväenlehti leimaa häpeän polttimerkillä ne Saksan suomalaiset kätyrit,

jotka ovat pakottaneet Suomen kansan tähän Hitlerin ja Mannerheimin sotaseikkailuun. Samaa tapaan kirjoittavat englantilaiset, amerikkalaiset, australialaiset, intialaiset ja yleensä koko maailman työväenlehdet. Saksan fascistit eivät puolusta muut kuin erimaiden fascistirikolliset ja Suomessa myöskin—sosialidemokraattisen puolueen johtoherrat. Siksi onkin ymmärrettävää, että muiden maiden työväenlehdet eivät usko Suomen työläisten enää luottavan tannerilaisiin fascistien apureihin.

RUOTSI EI ISTU SAKSAN SOTAKELKKAAN

Tukholma. Elokuun 28 p:nä pidettiin Tukholman suurimmissa salissa "Auditoriumissa" joukkokokous, joka oli Ruotsin pikeistolaisen nuorisjärjestön ja sosialidemokratian puolueen järjestämä maassa käytävää ulkoapäin tulevaa propagandaa vastaan. Moniin tuhansiin noussava ihmisjoukko ei mahtunut avaraan saliin.

Pöytäpuheksen teki Ruotsin puolustusministeri Sköld. Hän lausui, että Ruotsin kansaa yhdistää järkkymätön halu säilyttää puolueettomuutensa, mutta samalla se tulee kaikkiin voimin taistelemaan maansa yhtenäisyyden ja koskemattomuuden puolesta.

Kansanpuolueen edustaja Sam Larsson puheenvuorossaan korosti

Ruotsin demokration puolustamisen välttämättömyyttä ja taistelun voimistuttamista niinsanottua "aktivistien" propagandaa vastaan. Hän lausui:

"Meitä kutsutaan sotaan maamme etujen puolesta nimenomaisesti, kehoitetaan liittymään niiden puolelle, joita luullaan voimakkaiksi. Mistähän ajasta tulla on ruotsalaisten tapana ollut puolustaa juuri voimakkaita, huolimatta siitä, onko tämä "voimakas" ikänsä vai ei?"

Larssonin puhe sai osakseen myrskyisiä suhdanosoitusta.

Kokous hyväksyi yksimielisesti päätöksen puoluepolitiikan kannattamisesta.

Maan vain yksi esimerkki maailman vapauttarakastavien kansojen taistelusta fascistia vastaan. Rydin, Tannerin ja Mannerheimin hallituskopla Suomessa on kovin rai-voissaan siitä, että Ruotsi ei ole liittynyt Hitlerin rosvoretkeen. Viime aikoina se on muuttunut suorastaan uhkaavaksi Ruotsia kohtaan. Niinpä joku päivä sitten Suomen radiosta tiedoitettiin, että ellei Ruotsi luovu puolueettomuudestaan, niin se menettää sodan päätyttyä johtavan osuutensa Skandinavian maiden joukossa. Mutta Ruotsin eri yhteiskuntapiirit eivät tahdo lähteä Suomen tielle tietäen hyvin, että hitleriläisen rosvopolitiikan ja sen apurien kohtalo on varma perikato.

Ruotsin kansan syvissä kerroksissa kypsyy vakaumus, että Saksan fascistien käymä rosvosota Neuvostoliittoa vastaan ei ole Suomen kansan etujen mukaista. Se näkyy jo siitäkin, ettei Ruotsin kansa halua nyt millään tavoin auttaa Suomea kuten ennen, vaan se on liittynyt maailman kansojen yhteisrintamaan fascistista Saksaa ja samalla myöskin Suomen fascistihallitusta vastaan.

Eestiläinen Neuvostoliiton sankari Arnold Meri

Neuvostokansan suuri isänmaallinen sota nostaa esiin tuhansia sankareita, jotka puolustavat kotimaataan taidolla ja tunnolla ja joita maamme kansat kunnioittavat parhaimpina poikinaan.

Fascistit ovat saaneet kaikkialla katkerasti kokea nahoissaan, miten vapaat neuvostokansat osaavat puolustaa kotejaan ja kaupunkiaan fascistijurmureilta, puolustaa maataan kuolemaan halveksuen ja henkeään säästämättä.

Muutama päivä sitten Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhehisto julkaisi asetuksen eestiläisen punasoturin Arnold Meren palkitsemisesta Neuvostoliiton korkeimmalla kunniapalkinnolla—Neuvostoliiton Sankarin arvolla, jonka mukana luovutetaan Leninin kunniamerkki ja Kultaisen Tähten mitali.

Arnold Meri on Eestin työkansan sankarillinen poika. Järkkymätön luottamus asiamme oikeuteen ja voitonvarmuus, kuoleman halveksuminen ja sitkeys tekivät hänestä neuvostokansan sankarin.

Oli käynnissä tuima taistelu. Fascistit rynnäköivät joka puolelta, mutta puna-armeijalaiset pitivät sitkeästi puoliaan. Arnold Meri oli koko ajan konekivääreineen keskellä kuuminta taistelun tuoksinaa.

Mutta, kukaan ei välttämättä läpi juuri tästä kohden, lähettään tuleen yhä uusia joukkoja. Vihdoin puna-armeijalaiset alkoivat suuren voimien edessä vetäytyä järjestyneesti uusiin aseisiin. Siirtymistä suojaamaan jäi joukko-osaston poliittisen ohjaajan apulainen Arnold Meri, joka tuhosi haavoittuneenakin joukkoja vihollisia. Aina kun fascistit yrittivät nousta hyökkäykseen ja pihittää puna-armeijalaiset, hän tarkalla taitellaan pakotti viholliset maahan.

Vihdoin alkoivat ammuksien loppua. Silloin Arnold Meri päätti jättää konekiväärin ääreen haavoittuneen toverinsa, patruunamiehenä olevan apulaisensa, ja lähti itse noutamaan takajalalta ammuslaatikkoja. Muutaman minuutin kuluttua hän oli jälleen konekiväärinsä luona ja tuhlitti vihollista tuhoksilla lyijysateella.

Silloin hän haavoittui toistamiseen, mutta konekiväärinsä ei voinut. Vasta haavoittuttuaan kolmannen kerran, tällä kertaa pahasti, hän lähti taistelukentältä melkein tajuttomana, verissään ja ruudinsavusta mustuneena. Mutta fascistit oli lyöty verissäpäin takaisin.

Näin eestiläinen neuvostosoturi, Arnold Meri pysyi perääntymättä paikallaan. Hän ei häikähtänyt, vaan täytti kunnialla sotilaallisen velvollisuutensa.

Sotavankien puheilla

"Valehtelevat, että siirtoväki sotaa tahtoo"

Näin selitti Viipurista kotoisin oleva makkaratyöläinen Johan Mansisto lehtemme edustajalle. Mansisto on nyt Neuvostoliitossa sotavankina.

Sotamies Veikko Liukkonen, entinen suomalainen rajavarti, on päässyt Neuvostoliitossa rauhantoihin ja vii-meistelee parhaillaan tekemänsä kirvesvartta.

"Katsokaahan tätä", sanoo hän ja paljastaa paidan kaula-aukon alta suuren juuri umpeutuneen arven. "Tämän minä sain viime sodassa, sirpale jäi sisälle. Käsi on jäykkä ja kai jalkin sellaiseksi, mutta kaikki invaliditkin Suomessa haalitaan rintamalle."

Mansisto näyttää edelleen arpen kasvissaan, sekin on viime sodan muistoja. "Kyllä minä olen kerta kaikkiaan saanut sodasta tarpeeksi. En tahtonut, enkä tahdo tapella, varsinkin kun minulla ei ole mitään syytä. Minulle ja muille Viipurista ja muualta Karjalasta viime sodan aikana ajetuille luvattiin Suomen viranomaisen taholta korvata menetykset. Mutta mitään ei meille annettu. Nyt sitten usutetaan hyökkäämään Neuvostoliiton kimppuun, että siltä muka ottaisimme Suomen hallituksen lupaamat korvaukset. Sillä syötilä ei minua petetä. En usko, että petetään mitäänkaan Karjalan evakkoja, joita Suomen hallitus on pettänyt pettämisestä päästyäänkin."

Mansisto ei uskonut Suomen herrain lupauksiin pikaisesta voitosta. "Mitä voittoa siitä tulee kun nyt jo kaikki puolivaikeat ja ikäloputkin rintamalle viedään. Meidän komppaniassamme tuli miesten keski-ikäksi 38 vuotta, joukossa vielä sellaisia kuin minäkin, joilla ei edes raajat kunnon toimi."

Eivät ne tällaiset miehet voi voittoa Mannerheimille tuoda. Meitäkin piti narrata kuin pikkulapsia rintamalle, uskotellen, ettei meitä käytetä kuin joissakin töissä. No yhden ja kaksi kertaakin ne voivat meidät narrata, mutta kyllä mekin lopuksi opimme, ja ne voiton toiveet lähtevät vatsastaan. Meidän komppaniassamme tuli mihiin mekin jouduimme Lähmälän luona. Yhdessä pyrkäksessä komppania menetti 25 miestä."

"Upseeritkin keskuudessa on jo monia, jotka tahtovat saada tämän sodan loppumaan. Meillä oli esimerkiksi päällikkönä luutnantti Perälä. Hän puhui meille ennen taistelua: "mitä oloimme tehneet, kun meitä näin kovasti rangaistaan". Tämä luutnantti kaatui heti taistelun alkaessa."

Mansisto antautui vangiksi. Hän oli jo edellisessä sodassa vankina olleita kuullut, että puna-armeijalaiset kohtelevat vangeja hyvin ja siksi hän ei pelännyt, että Suomi armeijassa oli kovasti pelottanut, että Punaisen Armeijan sotilaat olivat rakkauttavat vangeja. "Minä teinkin viisaasti. Henki säilyi ja nyt on hyvä olla. Kun nyt pien Suomi teki lopun hullein sotamies", sanoi Mansisto lopuksi.

Voittoja hame-, tappioita sotarintamalla

Saksalaisten fascistien nöyrä käskyläinen Mannerheim ei aja surman suuhun vain kaikkia kunnan suomalaisia, vaan vieläpä omia fascistisia pikkukuhjojakin. Sellainen mannerheimiläinen sotakiihkoilija, joka työntettiin etulinjalle kuolemaan, näkyy olleen kersantti Mauno Vanhala. Lähdeytään sotaan hän haaveili Leningradin ja Uralin valloittamisesta ja Saksalle kuuluvan suuriruhtinaskunnan perustamisesta. Tietäen, että suuret sanat eivät suuta halkaise, hän kerskui jo etukäteen niistä "urotoisistaan", joita hän aikoi suorittaa Leningradissa ja Uralilla.

On selvää, että sellaisella sankarilla on paljon ihailijoita. Hieman höynähtäneiden lottalasten keskuudessa kersantti Mauno Vanhala menestys on ollut kiellettyä. Voidaan sanoa, että herrasneitten ja rouvien luona hän on saavuttanut valtavia voittoja. Pieni silmäys kirjepinkkaan, jonka kannon kersantti on saanut rintamalle, on todistuksena

hän suuria sotasaalimäärästä tällä alalla.

Lotta Katri Vanhala, 2 Kpk., 1842, kirjoitti kersantille 14.7.1941: "...kiitos viimeisestä, siitä ihanasta yöstä ja aamusta, jonka sain luonasi viettää."

Toinen lotta, jonka nimi on Paula Koivisto, kirjoittaa 16.7.41 Hennalasta samaan tyyliin. Kiittäytään entisestä, hän huolehtii kuitenkin jo tulevastakin kellekseen kirjoittaan vaatimattomasti: "Totta kai käsket Pietariin minutkin kahville, sokerit voin tuoda itse..."

Kolmas lotta, jonka ihana nimi on Vuokko Peltola, kirjoittaa l. v. 19.7.41: "Sinulle vain! Terveisiä vain, ja kiitoksia siitä viimeisestä... Uskallanko sanoa, kun et ole vastannut kirjeseeni, että minulla on hurjan ikävä sinua". Lopuksi tämä lotta kieltää näytämästä tuota mielenkiintoista kirjettä muille, koska se on kirjoitettu "sinulle yksin vain".

Neljäs—vai monesko se oli?—neitsyinen, josta emme tiedä, onko hän lotta, nimittäin itseään Annikki Varjoseksi. Hän kirjoittaa 17.7.41 kersantilleen—tahi puhaksemme yhdessä—dellisten neitosten kanssa—kersanttillemme seuraavaa: "Sinulle, rakkaani! Parhaan kiitos sinulle kirjestäsi... Minäkin täällä usein elän muistoissa, on niin ihanaa joskus antaa aatokset lentää siinä ajassa, jolloin olimme onnellisia..."

Viides lotta, Mirjam Kontu, kirjoittaa Pakaan varuutornista 11.7.41 intohimoisia rivejä: "Monet, monet kiitokset suloisesta kirjestäsi, kauriasta. Muista taas! Tule lomille! Tervetuloa, rakas!"

Näkyä tuossa kersantin kirjepinkassa olevan vielä tervehdyksiä eräiltä muiltakin neitsyksiltä, mutta lehtemme rajoitettu tila ei salli niiden julkaisemista. Muutenkin näyttää jo selvältä, että tällä Mannerheimin kersantilla on ollut joistava menestys jottavaen keskuudessa eli siis hamerintamalla. Toisella taholla, nimittäin sotarintamalla hänen menestyksensä ovat pienemmät, jos uskaltaisimme uskoa siihen kirjeseeni, jonka sisällön hän meidän välityksellämme pyytää saattaa yllämainittujen lottalihakoiden tietoon.

"Rakkaat Lottani!—kirjoittaa kersantti vanhan tunnetun Don Juanin tyyliin—kiitos suloisista kirjeistänne! Sinulle, rakas Lotta Katri Vanhala, ilmoitan surullista, että "se ihana yö" ei tullutkaan toistumaan. Sinulle, rakas Paula Koivisto, vakuutan, ettei kannata tulla Pietariin, sillä siellä annetaan pahantapaisille Lottaletkoille kahvin asemesta vain vitsaa. Sinulle, rakas Lotta Vuokko Peltola, lupaan, etten näytä lemmenkirjettäsi muille kuin "Kansan miehen" kirjeenvaihtajalle! Sinulle, rakas Annikki Varjonen, myönnän oikeuden "lentää aatoksiin siihen aikaan jolloin olimme onnellisia", mutta tiedä, että ne ajat eivät palaa enää. Ja sinulle, rakas Lotta Mirjam Kontu, ilmoitan etten tule enää lomille. Luulen, että vihdoinkin lähdän sinne paljon puhutuille Uralin vuorille, tosin vankina, mutta kuitenkin sinne, jonne Mannerheim ja te, rakkaat Lotat, ette pääse koskaan, ellei antaudu vangiksi. Ikuisesti teidän, teidän vain!

Kersantti Mauno Vanhala, jolla oli menestystä naisrintamalla, mutta joka kärsi tappion sotarintamalla."

NORJA

Nr 19

Suomen kansan vapaus ja onni turvataan työmällä maahanlukeutuneet
Saksan fasisitit ja niiden suomalaiset apurit

Lauantaina
syyskuun
20 p:nä v. 1941

Ei enää askeltakaan!

Sodan aikakemmassa vaihes-
sa Saksan käyrit yllyttivät Suo-
men miehiä hyökkäysotaan
"Suur-Suomen" luomisiksi, rajo-
jen siirtämiseksi Viestin läheis-
sä Laitakkaan. Tällöin sotaso-
kailijat salasiivat kansalta sen
selvän, että Hitlerin ohjelemaan
katsai tuon tulevan "Suur-Suo-
men" liittämisen Saksan vasalli-
valtioksi. Siis tuolla "Suur-Suo-
mi"-tunnusella oli itäkapalais-
simmän väestön keskuudessa jon-
kun verran kannatusta.

Ne valtiot jotka ainevaltuus-
set, jolla Mannerheim on Hitleri-
n avulla lähän asti suorittanut,
ovat melkoiset Suomelle noin
75 tuhasta miestä kuolleita, van-
voittuneita ja vangeiksi. Luulisi
rittävän!

Mutta verenhimoiset fasisitit
kernaasti vaativat enemmän. Hit-
ler hurahtee "Suur-Suomi"-va-
sallinsa lisäksi vielä "Suur-Sak-
sin" luomisesta ja sen uhahtuu
valloittaa Leningradin. Manner-
heim on saanut käskyn ajaa Suo-
men miehet hyökkäysotaksi
nengradin vastaan. Ja tuo ven-
kernaalle tekee työtä kaksikym-
tiä eläköläisiä isästä varti-
tusta, että Leningradin ajotta-
nassa Saksan "Suur-Suo-
mi"-protokollan mukaan, siinä
paksu väki ei menisi kenen-
kään. Hän vaihtelee vain, että
Leningrad "ohitetaan" ja Suo-
mea, jotta Suomen armeijan
pääosa voisi tulla pois.
Mannerheimin Leningradin
Hitlerille. Saksan vaatii, kuole-
maan siis, Suomen miehet Saksan
armiaan ja Mannerheimin päivi-
käskyä asiallinen sisältö.

Ajatelkaa, Suomen armeijan
sotilaat, millinänsä nareina te-
siä otetaan pitämään Leningra-
dista. Mannerheimin on otettu
maailman parhaiten lomettu-
ja kaupunkia, jolla puolustaa
Puna-armeijan liian monta mi-
nän väestöä, ei ole valloitet-
tavissa Suomen armeijan, ei-
kä Saksan voimilla. Englanti,
Amerikka ja kaikki maailman
vapautustarastavat kansat vas-
taavat Leningradin sankarillisu-
puolustajia. Hitler yllä pitävä
verin Leningradin puolustus-
muureihin, ja siitä alkaa väen
lehtojensa jupallisen tappion
vahti. Onko Suomen sotilaiden
osallistuttava tuohon romah-
dukseen?

Ei Sortukoit Hitlerin lau-
mat Leningradin Ilmoituslajon
eten. Suomen miehillä ei ole
mitään syytä seurata hänen esi-
merkkinä siinä turhassa toivos-
sa, että heidän omistuksella valloit-
ta Leningrad Saksalle. Riittä-
ä jo suomalaisen veren vuodatta-
mista vieraiden valloituspyrkien
ten lähdön. Suomi kaipaa rauhaa.
Puolustautu jokainen Suomen
sotilas Hitlerin asemesta vain
omaan henkeen ja sanokoon
lujasti, tinkimättömmä!

— EI ENÄÄ ASKELTAKAAN
LÄHEMÄKSI SURMAA SUUTA!

SUOMEN SOTILAATI

Hitler ja Mannerheim
ovat ajaneet teidät sotaan.
Valmoinne ja lapsenne
kärsivät nalkaa rintamien
selkäpuolella. Ajatelkaa
perheittenne kohtaloa! Lo-
pettääkö sota, vaatiakaa
viipymättä rauhaa Neu-
vostoliiton kuusella!

NORJAN VÄESTÖ TAISTELUSSA SAKSALAISIA VASTAAN

Osion työläiset turvautuvat lakkoon — neljä kaupunkia
julistettu poikkeustilaan

Suomalaiset quisingit koettavat salata Suomen kansalta,
mitä Norjassa tapahtuu

Kaikki ruotsinmaalaiset sanomalehdet ovat syys-
kuun 13 päivästä alkaen olleet tulviltaan uutisia,
joiden mukaan Norjan väestön vastarinta Saksaa ja
sen quisingiläisiä käytreitä kohtaan on muuttumassa
mrtavaksi kansanliikkeeksi. Norjan saksienkannatoimi-
nisto ilmoittaa, että Oslo, Aker, Askerö ja Bärum
on julistettu poikkeustilaan. Osion työläiset ovat
ryhtyneet lakkoon, johon osallistuvat niin sociali-
demokraattiset, kommunistiset kuin puolueettomat
työläiset.

Saksalaiset ja heidän käynsä
koettavat murtaa lakkoon saksalaisten
sotajien avulla. Puheilyksy Osio-
n ja muiden kaupunkien villillä on
katkaistui. Saksalaisien sotaväki
ottanut haltuunsa poliisin ja saksala-
kannalaissuunnan. Ammattiliittojen joht-
ajat on vangittu. Osioissa on te-
saurikoita kaikki radiovastaan-
otajat. Vastalauseksi siihen norja-
laiset kantavat quisingiläisiä radio-
lehtit kaksikymmentäkiloon. Quisingiläi-
set Saksan käyrit siinä otella, mi-
säni säilyttävä kansalle, vaan kää-
n-
tyvät sen puoleen radion ja jlis-
tusten avulla.

Ensiksi koetti saksalaiskäyri
"huoloneuvos" Meidel rahoittaa
Norjan vastarintaa. Hän yritti radion
johtajia, että Osioissa on puh-
jennut lakko. Meidel ilkausi viesti-
sillä, että Norjan ja Saksan välillä
valloitus vielä toteutui, jotta "maan
yllä heidän Damoklen miekka".

Sen jälkeen, kun Meidel uhkoi-
sasta ei ollut apua, esittivät radion
lehti Quisingit, joka ukaali maassa
tavoilla, mutten sen oikella myyjiä
pyyttiä puoliksi rukoiliin, ettei Nor-

jan väestö nautisi häntä ja Saksan
fasismin vastaan nyt, joloin heillä
on erikoisia välikappaleita. Norjan väestö
on ottanut suuttumuksella vastaan
molempien saksalaiskäyrien puheet.

Suomen radion ja sanomalehtien
edellä tiedot Norjan tapahtumista
muuta kuin saksalaisia vastaan. Suo-
men quisingit pelkivät, että se
mielellä vastarinta, jota Norja-
kansa tekee Saksan fasisistille res-
votuksella ja heidän lähyvilleen.
Väki kohtaa Suomeksi väestön
mielillä ja liittää sen suuttumusta
saksalaiskäyriä toimivia Wanner-
heimiä, Rytisä, Tanageria ja muita so-
dalisistijoita kohtaan. Suomeksi ter-
huksella lähtynyt saksalaislehti, ta-
lopojat koettavat kaikki omaistensa
takavälikappaleita, ja myytiläiset
Norjan vastarintaa. Saksan ja Norjan
dessa ovat saaneet Suomen quisingit
epäilemään, että Suomen kansa alka-
sittella rauhanvihollista vastan nor-
jalaisiin.

Tiesinpä sitä tuolla namerhei-
milleä saksalaislehtien tullaan ja
quisingiläispuolellaan ajankäytin
sentin vironn etäin Suomen
viestien toimintaa sotaan vastaa-
ja rauhan puolesta.

"NYT ON TULLUT AIKA PUOLUSTAA ITSEÄÄN"

PRESIDENTTI ROOSEVELTIN PUHE

Washington, syyskuun 12
päivänä. Yhdysvaltojen presi-
denti Roosevelt piti tänään
radiopuheen.

Selostettuaan viimeisiä esi-
merkkeitä saksalaisten harjoit-
tamasta julkisesta merirosvois-
tosta valamerillä ja kansain-
valisten sääntöjen rikkomisista
Roosevelt lausui, että kaikki
näin kansainvälisissä sääntö-
jä rikkoivat teot osoittavat
vain nationaalisen tar-
koituksena olevan hävittäjä
pois merien vapaus ja saada

käsiinsä ehdoton kontrolli me-
rellä. Ja heti kun merien kon-
trolli joutuisi natsien käsiin,
olisi tie raivattu seuraavaa
askeita varten — silloin he ryh-
tyisivät väkivallalla pyrkimään
hävittämään Yhdysvaltoihin
ja koko Läntiselle kal-
puloimiskello.

— Nyt, — lausui Roose-
velt edelleen, — on tullut
aika ymmärtää se ilmei-
nen ja tunkimaton välttämättö-
myys, että mille
epäinhimillisille ja hiltit-
önnille maailmanvalloitta-

jille, jotka pyrkivät pystyt-
tämään maailmaa herruus-
tensa maailmaan, on sa-
nottava jyrkästi: "Tarkoi-
tuksenne on syystä la-
psemme ja lastemme lap-
set pystytämme terrori-
smin ja kuoleman komennon. Nyt
ollette nousset ukkaa-
maan meidän turvallisuut-
tamme. Tästä pitemmille
ete enää pääse."

Kun ollaan tekemisissä kan-
sainvaltojen ryhtymien kanssa
on tavallinen diplomattinen

(jatkuu 2 siv.)

SAKSALAISET
TYÖNNETTY
KAUKSI
BRJANSKIN
EDUSTALTA

menetettyään 20.000

mistä, 500 hyökkäysvaunua.

200 tykkiä ja 196
lentokonetta

Ju syyskuun 3 päivästä ju-
listivat hiljertäisi valanneensa
Brjansk kaupungin. Mutta
tämä väite, samoin kuin mo-
net muunkin epäillyn tiedon-
annon fasisien mahdot-
tami voitoista, oli tuulesta
lennuttua valhetta.

Saksalaiset lähettivät todel-
lain Brjansk vastaan suuren
ryhmän tankkivälikä ja me-
kanisioja jouskkeitä kenraali
Guderianin johdolla, mutta
viensivät liian aikaisin riemu-
telmaan sen "voitoista". To-
dellisuudessa näin kenraali
Guderianin tankkijoukot sai-
vat Brjanskin edustalta tuiman
vastaston ja lyhyt-
-

Koko syyskuun alkupuolel-
lon jatkuneita tiivisiä taik-
teluissa Saksan fasisitit he-
nettivät yli 20.000 miestä,
noin 500 hyökkäysvaunua,
70 panssarivaikaa ja 1525 muu-
laa antoa. 195 lentokonetta,
205 tykkiä, toistasatoja
kivääreitä ja 15 mineriinointi-
tuhansia kiväärejä, kranaat-
teja ja suuret määrät ammu-
ksia.

Kenraali Guderianin tank-
kiryhmä oli nimnuodon me-
lläsiinnyt kaksi kolmasosaa
hyökkäysvaunustaan ym. voi-
mistaan ja löyty, verisin tap-
pion Brjanskista kauaksi ta-
kain.

Sissisota fascistien selkäpuolella

Fasisien mielitännillä neuvo-
toilleen on käynä siten sissi-
sota, jolla tuottaa fasisistille suuria
tuhon.

Ningä Nevelin ympärillä toimi-
vat sissijoukot ovat kolme viikoa
aikana suorittaneet yli 80 hyökkäy-
sää, joista on tappanut 750 fasisi-
stiä, tuhottu 24 hyökkäysvaunua, 3 pane-
sarivaikaa, 13 tykkiä sekä saatu ko-
sattavasti rumaasti kiviä, ammu-
nustavusteita ja ammuksia. Lisäksi ne
ovat hävittäneet fasisien lentoken-
tillä 6 lennoketta, 4 ammuvaras-
toa, 21 lentokoneita, 8 elineve-
koormasta ja kolme vaivastaloa,
jotka olivat ollyna Norjasta tuon-
tuja tavaroita.

Tuhannet Estin kansan perheet
pojat ovat jättäneet fasisistien selkä-
puolella taistelemaan sissipuolesta
hiljertäisi valloittajia vastaan.
Maahanpujuttajan toveri Tin johtaa
sissijoukko tuonut yhä enää pui-
vint 36 saksalaista fasisistiin mu-
tuksessa. Eestiläisen kirjailijan tu-
on johtamat sissit kaustovat kaha-
koissa 8 fasisistipöperä ja 45 sotila-
ta. Erästä hyökkäyksestä he sa-
vastavat 44 lentokoneen ja 4 kan-
kivääriä ammuksineen.

Punaisen Armeijan sotasaalista

Osa Suomen armeijalta valloituista saksalaisista miinaavaroista.

KANSAN MIES

KUVALIITE

3

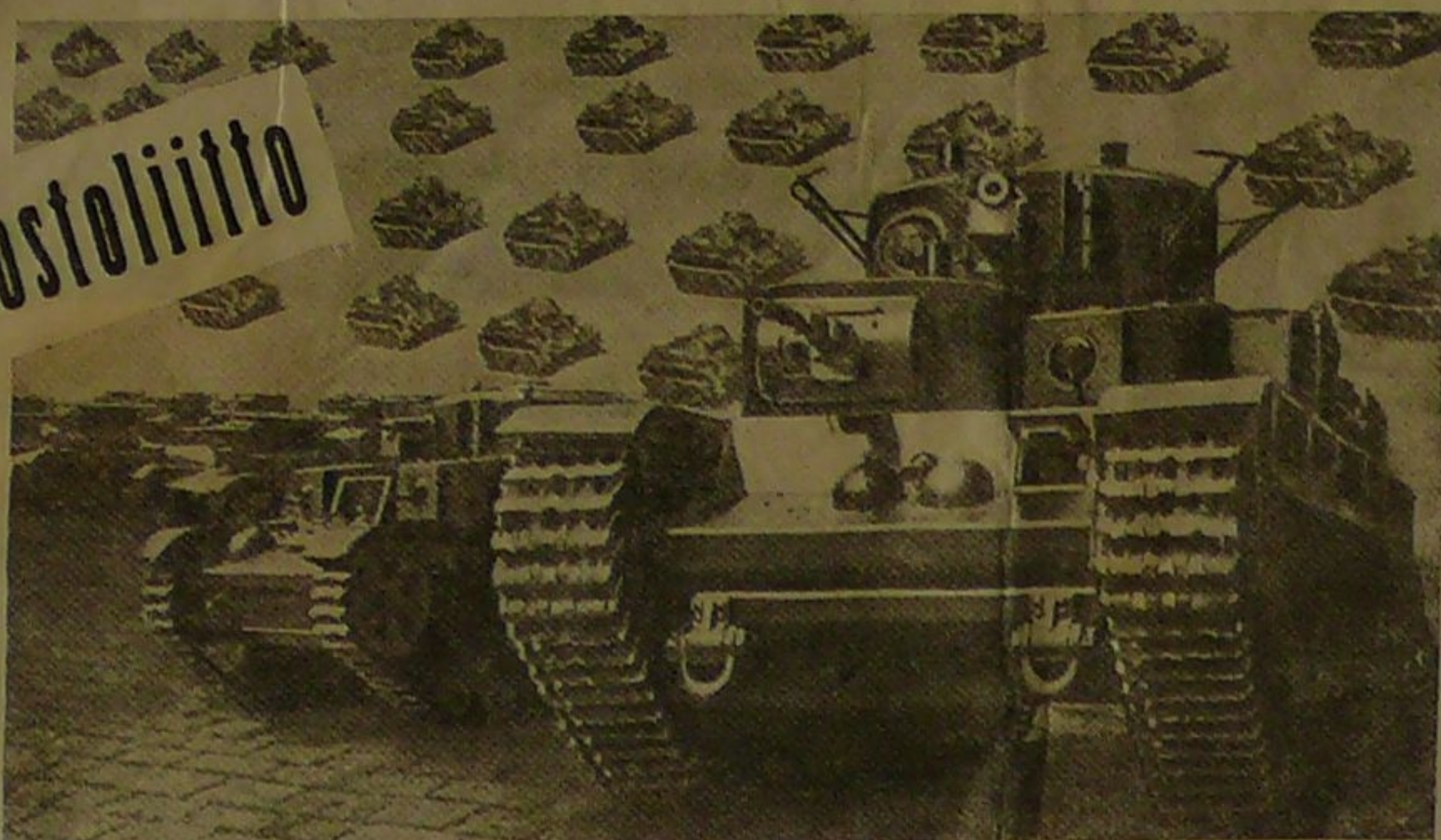
Lokakuu 1941 v. 1941

№ 3

Kolmen suurvallan mahti on murtumaton

Neuvostoliitto

Venäläisiä hyökkäysvaunuja, joita tuotetaan joukkomittassa laajan neuvostomaan lukuisissa tehtaissa.

Iso-Britannia

Englannin laivasto on maailman suurin mermahti. Se saa jatkuvasti täydennykseen kaikenlaisia sotalaivoja.

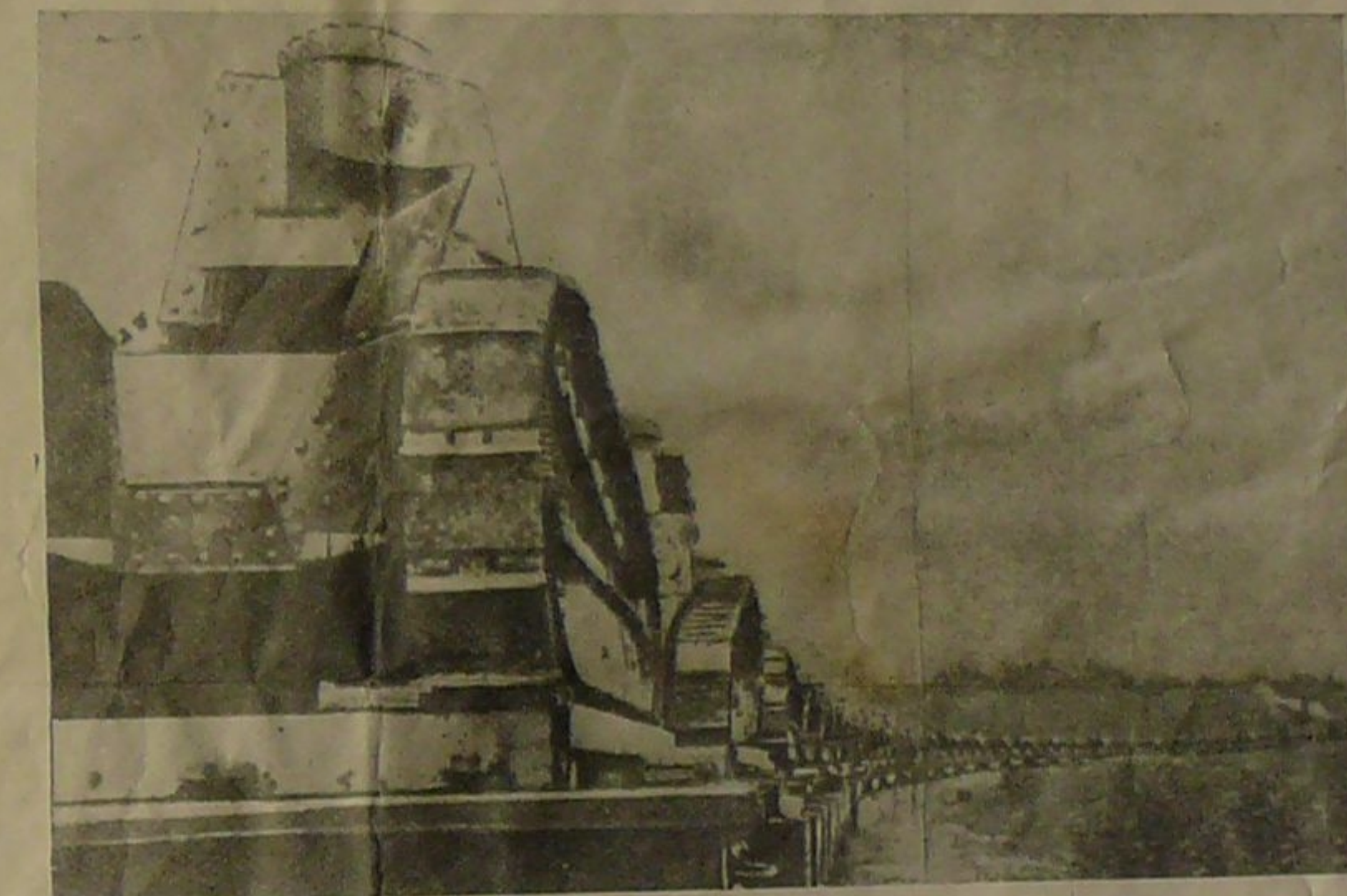
Yhdysvallat

Uusia amerikkalaisia pommikoneita, "lentäviä linnoituksia", jotka voivat kuljettaa 18 tonnin pommilastin.

Venäjällä on ehtymättömät ihmisreservit. Yhä uusia miljoonia puna-armeijalaisia liittyy taisteluun Hitleriä vastaan.

Joka kuukausi pannaan Amerikassa käyntiin uusia jättilästehtaita, jotka tuottavat tuhansia hyökkäysvaunuja. Amerikkalaisia hyökkäysvaunuja matkalla Neuvostoliittoon.

Kolmen suurvallan konferenssi Moskovassa

Neuvostoeustajiston puheenjohtaja тов. MOLOTOV lausui puheessaan kolmen vallan konferenssin päättäjaisistunnossa:

"Konferenssin poliittinen merkitys on siinä, että se on osoittanut, miten perustellisesti hitleriläisten aiheet raukeavat. Hitleriläisiä vastaan on nyt luotu mahtava vapauttajakastavien kansojen rintama, jonka johdossa ovat Neuvostoliitto, Englanti ja Amerikan Yhdysvallat. Hitler ei ole vielä koskaan joutunut tekemisiin näin mahtavan valtioliittoutuman kanssa. Hän ei ole vielä joutunut kokemaan tällaisen voiman vastarintaa. Emmekä me lainkaan epäile, etteikö suuri hitlerisminvastainen rintamamme tule nopeasti lujittumaan. Ei ole sllaisista voimaa, joka pystyisi murtaamaan tämän hitlerisminvastaisen rintaman..."

Kolmena päivänä, syyskuun 29 päivästä lokakuun 1 päivään, pidettiin Moskovassa kolmen suurvallan — Neuvostoliiton, Iso-Britannian ja Yhdysvaltojen — konferenssi. Konferenssi laati konkreettisen suunnitelman Venäjän kaikinpuolista avustamista varten ja Hitleriä vastaan suunnatun tuhoamissodan käynnistämiseksi. Kuvamme esittää konferenssin päätösten allekirjoitusta konferenssin loppuistunnossa. Pöydän ääressä vasemmalla seisomassa Englannin edustajiston puheenjohtaja lordi BEAVERBROOK, hänen vieressään Neuvostoeustajiston puheenjohtaja V. M. MOLOTOV, istumassa Yhdysvaltain edustajiston puheenjohtaja herra HARRIMAN.

Yhdysvaltojen edustaja herra HARRIMAN lausui oman maansa ja Iso-Britannian edustajistojen puolesta:

"Konferenssissa päätettiin antaa Neuvostohallituksen käytettäväksi käytännöllisesti katottuna se, mitä Neuvostoliiton sotilaalliset ja siviilijärjestöt ovat pyytäneet. Neuvostohallitus antaa Iso-Britannialle ja Yhdysvalloille suuret määrät näitä raaka-aineita, joiden välttämätöntä tarvetta nämä maat tuntevat..."

Lopettaessaan työnsä konferenssi lausuu pysyvänsä uskollisena kolmen hallituksen päätökselle, että sen jälkeen, kun natsismin tyrannivalta on lopullisesti tuhoettu, ne pystyvät maailmaan rauhan, joka antaa kaikille maille mahdollisuuden elää omalla alueellaan läysin turvallisina, pelkoa ja puutetta tuntematta..."

Sinä elät vielä, mutta elätkö huomenna?

SUOMALAISET SOTILAAT!

Hitler käyttää teitä vain tykinruokana käydessään epätoivoista sotaansa mahtavaa demokraattisten maiden liittoutumaa vastaan.

Lopettakaa sota, vaatikaa viipymättä rauhaa Neuvostoliiton kanssa!

KANSANMIES

N:o 32

Suomen kansan vapaus ja onni turvataan lyömällä maahantunkeutuneet
Saksan fascistit ja niiden suomalaiset apurit

Sunnuntaina
marraskuun
2 p:nä v. 1941

Suomen propagandaherrat yllyttävät surmaamaan sotavankeja

Suomen taantumuksellisilla valtaherroilla näkyy olevan vaikea luopua v. 1918 omaksumistaan sotavankien tappomene-
telmistä. Tätä ainakin osoittaa se raivoisa yllytys, joka Suomen lehdistössä ja radiossa on kohdistettu venäläisiä sotavankeja vastaan. Erittäin kiihkeästi moititaan suomalaisia sotilaita ja muuta väestöä sen johdosta, että nämä kohtelevat inhimillisesti vankeja, antavat nälässä pidetyille sotavangeille omista eväsvähistään syömistä, jopa tarjoavat tupakkaa. Nyt vaaditaan, että sotavankeja on väestönkin alettava kohdella vihamielisesti kuten heitä Saksalta mallia ottava virallinen Suomikin kohtelee. Eräät sotilaslehdet, mm. Vallilan rykmentin lehtipahanen "Kypärä", harjoittavat suoranaista murhaan yllytystä, sotavangeista kehoitetaan suoriutumaan jo näiden antautuessa.

Suomalaisten propagandaherrojen mielestä tavallinen suomalainen sotilas, joka tarjoaa vangiksi joutuneille puna-armeijalaisille tupakkaa, osoittaa tällä teollaan "anteeksiantamatonta hellämielisyyttä". "Liikaa ja tuomittavaa humanismia", huutavat nämä Suomen julkisen sanan edustajat, kun maaseudun talollinen, saatuaan sotavankeja työhön, istuttaa näitä talon ruokapöytään tietäen, etteivät Suomen valtion nälkäleirillä istuneet miehet työhön kykene.

Tämä tällainen Suomen väestön suhtautuminen sotavankiin onkin tietenkin Suomen valtaherroille kiusallista. Tavalliset kansanhimmiset eivät tahdo olla sodassa puna-armeijalaisten kanssa — heidän käsityksiinsä ei varsinkaan sovi sota sotavankien vastaan. Siksi he eivät hyväksy vankien nälässä pitämistä. Monet suomalaiset tietävät, että Suomenkin poikia on sotavankeina rajan toisella puolella. Oli kuin kohtalon ivaa, että samana päivänä, kun Suomen lehdistä ja radiossa luettiin kirjoja sotavankien humanista kohtelua vastaan, suomalainen sotilaspappi Kuusela, joka joutui haavoittuneena Kiestingissä puna-armeijalaisten vangiksi, kirjoitti Suomen sotilaille, mi-

ten inhimillisesti ja ystävällisesti häntä on Neuvostoliitossa kohdeltu.

Julkaisemme tämän Yli-lin uuden seurakunnan pastorin kirjeen. Tämä kirje puhuu itse puolestaan. Sadat suomalaiset sotilaat ja ne upseerit, jotka ovat joutuneet Puna-armeijan vangeiksi, ovat todistaneet samaa kuin pastori Kuuselakin.

Nuo samaiset propagandaherrat eivät ole säästäneet värejä kuvatessaan niitä kauhuja, jotka muka odottavat vangiksi antautuvia suomalaisia sotilaita. Kuvaavaa muuten on, että esimerkiksi edellämäinittu pataljoonan pastori Kuusela kertoi valmistautuneensa kidutuskouluun. Kun hän sitten näki, minkälaisen petosverkon pyörteisiin hänetkin oli sotkettu, ei hän vakaumuksellisenä kristittyinä sanonut voivansa vaijeta, vaikka tietäkin saavansa Suomessa nykyisin vallassaolevan suunnan kirot päällensä.

Sitä ei tietenkään auta pelätä silloin, kun on kysymys to-
tuudesta, kun on kysymys koko Suomen kansan olemassaolosta, jonka ovat saattaneet uhanalaiseksi Suomen nykyiset vallanpitäjät. Paitsi sitä, että he tappavat Suomen miehet Hitlerin sodassa, nämä herrat tuovat hitleriläisen vankileirikömmön tavat Suomeen. Näiden valtapiirien päivät on luettu ja Suomen kansa tulee itse tuomitsemaan ne, jotka Suomesta tekivät Hitlerin vasallimaan.

Suomessa irtilasketulla rai-
vokiljunnalla sotavankeja vastaan tahdotaan saada tavallistenkin Suomen kansalaisten kädet tahrituiksi hitleriläisten hirmutekoihin ja siten viedä heidät mukaan siihen tuhoon, joka lähestyy Saksan natsseja ja heidän kätyreitään. Suomen väestön ei ole syytä osoittaa ainoastaan passiivista myötätuntoa sotavangeille, vaan ennenkaikkea nousta joukolla tekemään loppu natsilaisen murhakömmön tunkeutumisesta Suomeen. Lahtareille on sanottava, että te vastaatte päällänne jokaisesta tihutyöstänne. Suomalainen sotilas, varo, ettet antaudu lah-
tarimurhatekoihin, joihin sinua yllytetään.

SUOMALAINEN SOTILASPAPPI KOHOTTA ÄÄNENSÄ RAUHAN PUOLESTA

Pataljoonan pastorin Eino Kuuselan kirje suomalaisille sotilaille

Haavoituin ja jouduin Neuvostojouk-
kojen vangiksi Kiestingissä 11/8. Minä pelkasin, että minut ammutaan, sillä olinhan Suomen lehdistä lukenut, että Neuvostoliitossa näin tehdään. Erittäin on kerrottu kauheita, miten Neuvostoliitossa erityisesti pappeja vainotaan, joten siitähän syystä odotin kokonaan toista kohtelua kuin mitä olen saanut todellisuudessa. Suuri oli siis hämmästykseni, kun minut yhdessä muiden haavoittuneiden kanssa sijoitettiin sairaalaan, jossa oli hoidettavana neuvostovenäläisiä upseereja ja sotilaita. Täällä minun, samoin kuin muihinkin sotavankiin suhtauduttiin ystävällisesti. Sekä sotilaat ja sairaalahenkilökunta ovat meitä kohdelleet tavattomalla huomaavaisuudella ja meitä on hoidettu niin, ettemme parempaa ole voineet toivoa. Pääsemme rauhan tultua kotiin.

Tässä hoidossa olen nopeasti tervetymässä. Minä en voi muuta kuin iloita tästä kohtalon käänteestä. Olen muiden vangiksi joutuneiden sotilaiden kanssa näin päässyt sodan ulkopuolelle ja sitä minä en voi pitää muuna kuin suurena onnena, sillä sodan jatkuessa aloin tuntea, että me suomalaiset olemme joutuneet edistämään väärää asiaa, taistelemaan Hitlerin valloitusaikeiden puolesta.

Tämä sota on tuonut jo Suomen kansalle tavattomia kärsimyksiä. Miehiä on kaatunut ja aineellisia varoja tuhoutunut. Minä en voinut olla iloitsematta kansani puolesta, kun kuulin, että Englannin hallitus oli esittänyt Suomelle rauhan tekemistä, luvaten auttaa Suomea tämän rauhan aikaansaamisessa. Mielestäni tuntui selvältä, että Suomen onni olisi vaatinut kiirehtimään rauhan aikaansaamista, kun nyt olisi saatu entiset rajatkin maallamme palautettua. **Hallituksemme, hyljätessään tämän tilaisuuden, on toiminut vastoin kansamme etua ja tahtoa,** sen olen velvollinen sanomaan tietäen ne mielialat, jotka Suomen kansan keskuudessa liikkuvat.

Olen vakuutettu siitä, että Suomen kansan rauhan tahtoa ei voida kauan estää esilletulemasta. Toivon, että Suomen kansa saa voimaa pelastua sodan kauhuista, johon se on vasten tahtoaan vedetty.

Ryhmä Turtolan 3:nneen pataljoonan komentajat ja sotamiehet, kapt. Järvi, vänr. Patala, stm. Tuisku, stm. Ylitähti, stm. Jalo ja toiset Suomen sotilaat, on aika saada loppuun tämä kärsimyksiä tuottava sota. **On aika Suomen työtä ja rauhaa rakastavien miesten päästä sotimaan puutetta ja nälkää vastaan. Suomen kansa on pelastettava enemmistä kärsimyksistä lopettaen taistelut ja solmimalla rauha.**

Toimikaa sen hyväksi.

Eino Kuusela.

23.10.1941.

Ryhmä Turtolan 3:nneen patalj. past.

Losovski paljastaa Göbbelsin valheita

Lokakuun 23 päivänä pidettiin ulkomaiden sanomalehtien kirjeenvaihtajille tiedoitustilaisuus, jossa Neuvostoliiton Tiedoitustoimiston v. t. päällikkö S. A. Losovski lausui seuraavaa:

"Tänään me uudistamme työmme täällä Kuibyshevin kaupungissa, jonne osa hallitusta ja eräät kansankomissariaatit ovat lyhyeksi ajaksi siirtyneet.

Valtion Puolustuskomitea toveri Stalinin johdolla jatkaa työtään Moskovassa.

Se, että osa hallitusta on siirtynyt Kuibysheviin, ei suinkaan merkitse missään suhteessa Moskovan puolustuksen heikentämistä. Päinvastoin, puolustustaistelun järjestely tulee jatkumaan entistä suuremmalla tarmolla ja lujemmalla sitkeydellä.

Tämä merkitsee sitä, että Neuvostohallitus ja Neuvostoliiton kansat tulevat taistelemaan Hitlerin Saksan lopulliseen tuhoamiseen saakka.

Saksan propagandaministeriö on jälleen julkaissut mielikuvittelisia lukuja ottamiensa vankien määrästään ja Neuvostoliiton menetyksistään. Saksalaiset esimerkiksi

vääntävät, että Neuvostoliiton ilmapuolustus on neljän sotakuukauden aikana muka menettänyt 14 ja puoli tuhatta lentokonetta. Kun otamme huomioon, että sodan alkaessa saksalaiset vakuuttivat Neuvostoliitolla olevan kaikkiaan 6.000 lentokonetta ja että he väittivät tuhonneensa kaikki nämä lentokoneet jo ensimmäisen sotakuukauden aikana, niin olisi Punaisen Armeijan pitänyt menettää lentokoneita jo kaksi ja puoli kertaa enemmän kuin sillä on ollutkaan. On itsestään selvää, että tämä on jälleen kömpelö laskuvirhe.

Edelleen saksalaiset väittävät, että "neuvostoarmeijaa ei enää voida koskaan nostaa jaloilleen". Mutta ulvokoot saksalaiset omien ja vasallimaitensa radioasemien kautta kuinka paljon tahansa Punaisen Armeijan tuhoamisesta, niin kumoamaton tosiasia on, että Punainen Armeija jatkaa mur-

tumatta sankarillista taistelua Jäämereltä Mustalle merelle saakka, joissa taisteluissa saksalaiset ovat viimeisten 20 päivän aikana menettäneet jo 300.000 miestä.

Kaikki tämä osoittaa jälleen, että Saksan armeijan ylijohdolla ja Saksan propagandaministeriöllä valetsevat julkeasti johtakseen siten harhaan Saksan kansaa ja maailman yleistä mielipidettä. Hitlerin pöyhkeät julistukset, että hän saattaa sodan itärintamalla loppuun ennen talven tuloa, ovat jo kärsineet vararikon, ensinnäkin siksi, että hänen ei ole onnistunut muutamassa viikossa valloittamaan Moskovaa ja Leningradia, kuten hän kerskui tekevänsä, ja toiseksi siksi, että Neuvostoliitossa ei ole petaneita eikä darloneja, täällä ei ole pakoilijoita. Koko neuvostokansaa elähdyttää järkähtämätön tahto ja pyrkimys taistella loppuun saakka, siksi kunnes hurjastunut Saksan fascismi on murskattu täydellisesti ja lopullisesti.

Suomen valtiovelka kohoaa hervittävästi

Saksalainen lehti "Frankfurter Zeitung" esitti äskettäin tietoja, jotka osoittavat Suomen valtiovelan kasvaneen huimaavalla nopeudella. Yhdessä ainoassa vuodessa, vuoden 1939 lopulta vuoden 1940 loppuun, se koho-
i 5 miljardista 17 miljardiin 160 miljoonaan Suomen markkaan. Suomen yhtymisen Hitlerin sotaseikkailuun lisäsi edelleen Suomen valtiovelkaa, joka elokuun lopulla teki 22 miljardia markkaa. Ja valtiovarain-

ministeri Pekkala ennustaa, että vuoden loppuun mennessä se nousee jo 27 miljardiin.

Tämä tietää Suomen väestölle verotaakan lisääntymistä. Mutta sitä varten Suomessa onkin pantu sellaiset pankkiherrat kuin Ryditi, Rangellit, Waldenit ja Tannerit remmeihin, että he osaisivat parhaiten kiskoa nämä suuret sotamenot kansan selkänahasta, koskematta pankkierojen ja suuromistajien kukkaroihin, joita sota vain paisuttaa.

Huokaukset eivät ketään pelasta

"Rukoilen yötä ja päivää Sinulle Jumalan varjelusta ja niin tekevät pienet lapsemme. Kunpa Jumala kuulisi rukouksemme, että saisimme Sinut vielä kerran luoksemme. Ei tahdo ajatus luistaa, olen niin toivon elämästä..."

"Jos tosiaankin sota taas kerran päättyisi! Elämä on niin raskasta, kun ei milloinkaan tiedä mitään. En minulla kyllä vieläkaan usko, että meidän kohdaltamme elämä tähän päättyy, mutta kyllä tämä joka tapauksessa mielen masentaa..."

"Minä en uskalla ajatella sitä julkua, mitä siellä on, kunpa nyt säilyisit siellä vaa-rojen keskellä, eiköhän se sota nyt pian loppu ainakin Suomen kohdalla..."

"Voi, voi, kun loppuisi nyt tämä sota. Päästäisiin taas oikein elämisen alkuun. Pääsisivät sitten kaikki pois sieltä koteihin. Eihän sieltä kaikki, jotka silloin lähtivät, palaja koskaan..."

"Kyllä sota on kauheata, saisi se jo loppua, että pääsisivät taas ihmiset rauhaan. Siellä kaatuu taas niin paljon. Kyllä sitten lauletaan, että lapsia pitäisi tehdä monta. Mutta kenkään ei pitäisi tehdä yhtään, kun niitä sitten taas so-taan viedään. Ei niitä sen takia kannata. Kyllä moni äiti ajat-telee nyt niin, kun sota vie lap-set ja itse jää turvaa vaille. Kun tulisi ikuisuudeksi se aika, ettei sotaa käytäisi..."

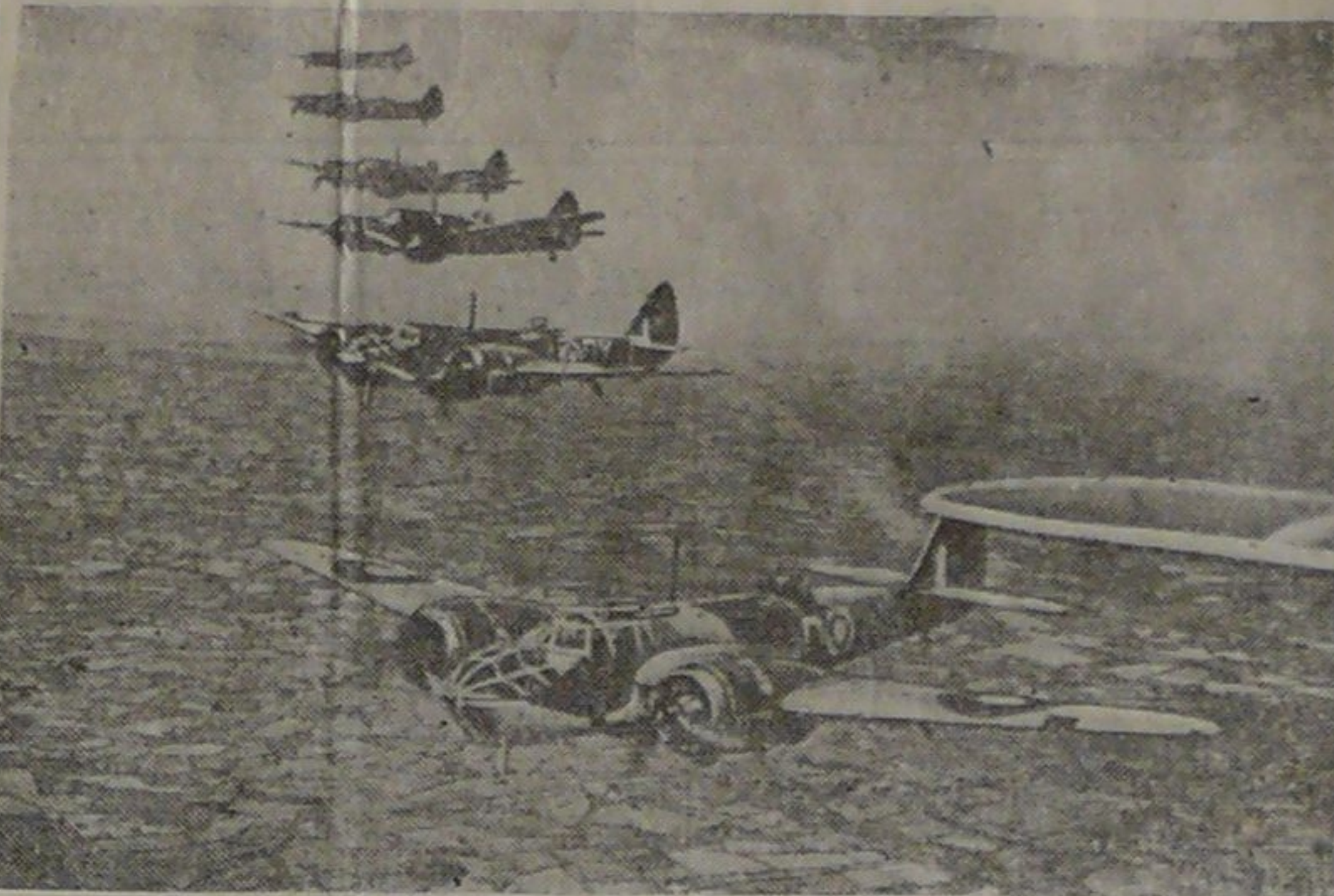
Lukemattomissa muissa rintama-niemen saamisesta omaisensa kirjeissä toistuvat ylläesitetyt ajatukset: tuska ja huoli omaisen kohtalosta, epätoivo hävittävän sodan seurauksista, rauhan kaipuu. Näissä kirjeissä, jois-ta olemme ylläesitetyt ajatukset poi-mineet, ne vaikuttavat suorastaan

traagillisilta, sillä juuri se, mitä hä-meenkyläläisen maanviljelijän, sota-mies Taavi Yli-Mannelan, vänrikki Aatos Vilenin, sotamies Matti Ton-tin, helsinkiläisen työmiehen, sota-mies Arvo Oskari Mäkinen, Ryt-tylästä kotoisin olevan sotamiehen Toivo Aaltosen omaiset kirjeis-sään kauhistuen pelkäävät — omaisen menetys — on tapahtunut. Näihin ko-teihin ei poika, puoliso, veli enää palaa.

Tällaisia kirjeitä ei Suomen ra-diossa lueta. Sensuuri hävittää sen kun ehtii tällaisia kirjeitä. Suomen propaganda pelkää hiiskahtaa siinä epätoivosta ja vastenmielisyydestä, jota kansan syvät rivit tuntevat tätä Suomen etujen kannalta tarkoitukse-tonta ja vahingollista sodankäyntiä vastaan. Jahvetti kumppaneineen ju-listaa Suomen kansan yksimielisen sotaintoiksi kansaksi. Näin he voi-vat tehdä niinkaan, kun kansa itse, ennen kaikkea rintamamiehet ja heidän omaisensa, tyytyvät vaisuihin ja ma-sentuneisiin huokauksiin heitä koh-danneesta onnettomuudesta, eivätkä nouse sitä torjumaan.

Sen, joka tahtoo pelastaa omai-sensa tuholta ja maansa perikadolta, on meneteltävä toisin. Rauhan vaati-muksen, joka on koko kansan yksi-mielinen vaatimus, on tultava julki, kuulluksi. Se vaatimus on rohjet-tava nostaa esille naapurien keskuu-dessa, työpaikoilla, järjestöissä, kokouksissa, huoltolaitoksissa. Sil-loin, kun on kysymys niin vakavista asioista kuin kansan ja maan kohtalosta, on rohjetettava lausua totuus vainoa pelkäämättä. Mitä suurempi joukko yhtyy rauhaa vaatimaan, sitä vaikeampi on siihen vainotoi-menpiteitä ulottaa. Silloin ei rangaista kansaa, vaan kansa rankaisee maansa kavaltaneita hallitusmiehiä. Hallitus-ohjin astuvat silloin sellaiset miehet ja naiset, jotka tahtovat ja voivat tehdä rauhan Neuvostoliiton kanssa.

Englanti avustaa Neuvostoliittoa

Neuvostoliitto saa jatkuvasti yhä suurem-massa määrin aseita liittolaiseltaan Iso-Bri-tanniasta. Englanti ja Yhdysvallat ovatkin luvanneet korvata kaikki Neuvostoliiton len-tokone- ja hyökkäysvaunujen menetys. Ja tunnettua on, että englantilaiset ja ameri-kalaiset aseet ovat laadultaan kiistämättä parempia kuin Saksan aseet.

Neuvostoliiton ja Saksan asemahti onkin al-kanut tasaantua kaikkein tärkeimmässä suh-teessa — nimittäin panssarivoimien, varsinkin hyökkäysvaunujen lukuisuudessa. Ajoit-tain koko Englannin tankkivoimat vai-mistuu hyökkäysvaunuja liittovaltojen yh-teistä maantantaa — Neuvostoliiton puolus-tusta varten.

Kuvissa: ryhmä englantilaisia "Blenheim"-mallisia pommittuskoneita ilmassa. Alla: juuri valmistuneita Neuvostoliittoon lähe-tettäviä englantilaisia panssarivaunuja.

Valehtelevat silmää rävähyttämättä

Pekka Tiilikaisen ja Jahvetin ta-paiset fascismin äänitorvet, jotka ilveilevät Suomen kansan hädällä ja verellä saavutetuista tilapäisvoitoista, huutavat Suomen radiossa, että Au-nuksessa he ovat tavanneet vain "nä-lkisiä ihmisiä ja riisitaustisia lapsia".

Näitä suunsoittajia voidaan kehoit-taa muistamaan se tosiasia, että Suomessa toimitetun virallisen tut-kimuksen mukaan, jolloin tarkastet-tiin 20 tuh. lasta, todettiin 80—90 % lapsista sairastavan riisitautia. Ja tä-män lisäksi kehoitamme heitä (että) tulisivat vielä kerran vakuutetuiksi, kuinka on terveyden laita itse Suomessa), vilkaisemaan "Helsingin Sanomiin", joissa vielä toukokuun 1 p:n numerossa kirjoitettiin:

"Tuberkuloosi ja kuolleisuus on Suomessa kaksi kertaa suu-rempi kuin Ruotsissa. Vastasyn-tyneistä lapsista kuolee Lapin läänissä 9 %".

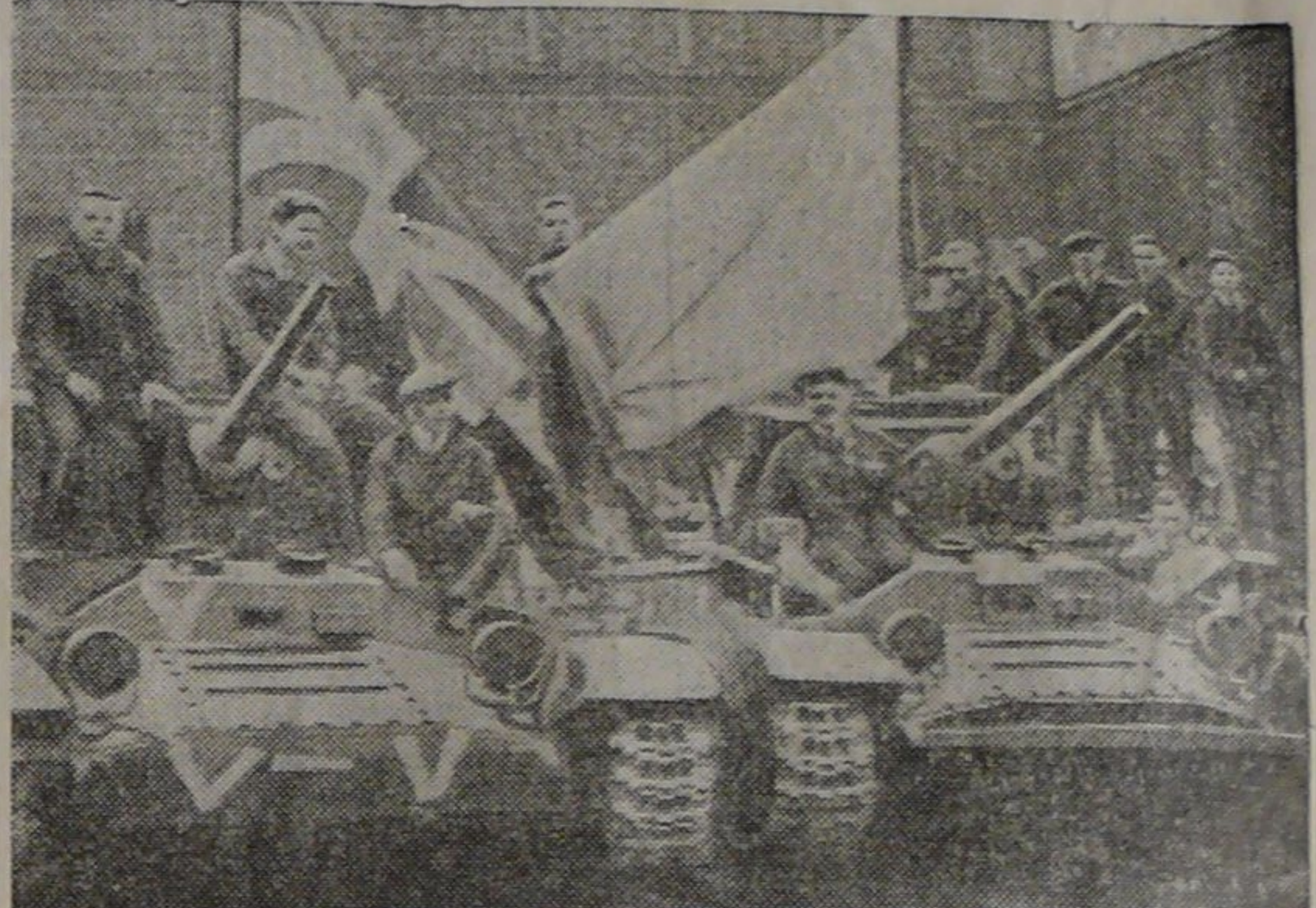
Samassa kirjoituksessa osoitetaan, että Suomessa on Euroopan ennätys kuolevaisuudessa.

Mitä tulee väestön terveydentil-aan ja sen kohoamiseen Neuvos-toliitossa, niin siihen voi Jahvetti löytää vastauksen Suomen "Tietosa-nakirjan" 15:ssä osassa, jossa sitä selitetään seuraavin sanoin:

"Syntyväisyys Venäjällä on suurempi kuin missään muussa Euroopan maassa — 43,9 %⁰⁰, kuol-leisuus 18,8 %⁰⁰, joten syntynei-den ylijäämä on 25,2 %⁰⁰, sekin suurempi kuin muualla Euroop-passa. Vuotuinen väen lisäys koko Venäjällä on viime vuo-sina ollut noin 3 milj. henki-löä".

Tämä lyhyt lainaus riittänee vääjäämättömästi kumoamaan tässä-käin tapauksessa Suomen valhepro-pagandan.

Tällaisia ovat tosiasiat ja var-masti päteviä lähteistä, jota ei voida sanoa Jahvettien ja Tiilikais-ten jutuista.

Romanialaistenkin keskuudessa alkaa kuohua

Istanbul. Bukarestista saapu-vat henkilöt kertovat, että viran-omaiset eivät voi enää salata ro-manialaisten joukkojen tappioita itärintamalla. Väestön elintarvike-tilanne huononee jatkuvasti. Esim. kasvisöljyä ja saippuaa ei ole lain-kaan saatavissa. Sodanvastainen henki nousee esiin kaikkialta. Kun eräässä bukarestilaisessa elokuva-teatterissa esitettiin saksalaisia päi-vänkuvia, niin Hitlerin tullessa nä-kyviin alkoi yleisö viheltää. Salissa läsnäollut saksalainen upseeri vaati sytyttämään valon ja kehoitti ylei-söä ilmoittamaan viheltäjät. Ketään ei saatu selville. Elokvateatteri suljettiin kolmeksi viikoksi.

Huumoria ILMOITUKSIA

Tarvitaan lisää italialaista ja suomalaista tykinruokaa itä-rintamalle lähettäväksi.

Mussolini ja kump.

Tarjolla: Suuri valikoima perättömiä lupauksia sodan pi-käisestä loppumisesta. Halukkaat kääntykööt Suomen yleisradion puoleen.

Kuumaa metallia kaikissa eri muodoissa saavat saksalaiset ja muut rosvot Leningradin ympä-ristöllä maksuttomasti.

Saksan ja Suomen armeijat tarvitsevat rajattoman määrän puuristejä sankarihautoja var-ten. Tehkää tarjoukset Tanne-rille.

Kansa nousee Tšhekkoslovakiassa Hitlerin rosvovaltaa vastaan

Fascistit ovat ryövänneet Tšhek-koslovakian. He ovat ajaneet väki-pakolla Saksaan noin 300.000 tšhekkiläistä ja alistaneet heidät orjanasemaan. Tšhekit vastasivat siihen lakoilla. Sabotaashiin tulok-sena Skodan ja Brnon sotatarvi-kehtaita tuotanto laski heinä-kuussa 30 prosentilla ja elokuussa 40 prosentilla. Tankkien tuotanto supistui 40:llä yksiköllä kuukau-dessa. Saksalaiset kiristävät vainoa ja suorittavat lukuisia vangitsemis-ia. Tšhekkiläiset vastaavat siihen murhapolitoilla ja suistamalla kis-koilta sotilasjuniä sekä aiheutta-malla häiriöitä tärkeimmillä liiken-teillä, joita pitkin kuljetetaan sotajoukkoja ja sotatarvikkeita itärintamalle.

Saksalaiset vaativat Tšhekkoslo-vakiaa tuottamaan yhä enemmän ja parempaa aseistusta. Mutta tšhekit ovat ottaneet tunnuslau-seksen: "Tšhekkoslovakian sota-teollisuuden tuotteiden pitää olla kaikkein huonoimpia koko maail-massa. Hitlerin voittamiseksi työ-s-kentele hitaasti".

Böhmien alueella palavat miehi-tysjoukkojen varastot ja tehtaot. Politshkessa räjähti äskettäin koko ammustehdas. Tšhebenicassa on räjäytetty sähköasema.

Taistelu saksalaisia vastaan yltyy. Hitler on huolissaan Tšhek-koslovakiassa muodostuneen tilan-teen vuoksi. Hän on poistanut virastaan Neurathin ja asettanut hänen tilalleen kuuluisan pyöveli Heidrichin. Heidrich julisti heti sotatilan, jonka jälkeen alkoivat joukkovangitsemiset ja teloitukset. Saksalaiset fascistit vangitsivat ja tuomitsevat entisiä Tšhekkoslo-vakian armeijan upseereita, työläi-siä, talonpoikia ja tiedemiehiä. Pra-han kaupungin pormestari Klanka on tuomittu kuolemaan. Nukkehal-lituksen päämies Eliash kaapattiin kiinni, vietiin Berliiniin ja teloi-tettiin siellä. Virallisten tietojen mukaan pyöveli Heidrich on ku-loneiden kahden viikon aikana teloituttanut 255 tšhekkoslovakia-laista isämaanystävä, mutta uhrien todellinen luku nousee lähes tuhanteen henkilöön. Verilöyly jatkuu. Mutta ei ampumiset eikä teloitukset ole lannistaneet Tšhek-koslovakian kansaa. Sen taistelu-sotajoukkoja vastaan jatkuu ja laajee-ne. Se haluaa päästä vapaaksi Hitlerin orjuudesta.

Terrorilla ei saada rauhaa Eurooppaan

Washington. Presidentti Roosevelt on antanut viralli-sen julkilausuman, jossa hän tuomitsee hitleriläisten julmuu-det Ranskassa.

"Sivistyskansat, — sanoo hän, — ovat jo kauan pitäneet ohjeenaan sitä peruseriaatetta, ettei ketään henkilöä saa rangaista toisen teoi-ta. Pystymättä löytämään henkilöi-tä, jotka ovat olleet osallisina sak-salaisia vastaan tehtyihin hyökkäyk-siin, fascistit surmauttavat 50, jopa 100:kin syytöntä panttivankia. Sel-laiset teot ovat saksalaisille tyy-pillisiä. Mutta natsit voisivat viime sodan kokemuksista tulla vakuu-tetuiksi siitä, ettei ihmisten mieli-piteitä voida murtaa terrorilla. Terrori ei voi koskaan tuoda rau-haa Eurooppaan. Se vain kylvää vihaa, joka johtaa loppujen lo-puksi hirvittävään katoon".

Rehellisyys maan perii

"Itärintaman taisteluissa kaatuneet ja vangiksi joutuneet saksalaiset so-tilaat ovat saaneet vaimoiltaan ja morsiamiltaan kirjeitä, jotka osoi-tavat, miten perusteellisesti rosvo-päällikkö Hitler on hävittänyt Sak-san natsirovulta kaiken sen, mitä sanotaan ihmisarvoksi ja kunniaaksi. Harry Kaltenbaumin vaimo pel-kää, että hänen miehellään on huono muisti.

"Venäjällä sanotaan olevan paljon naisten kenkiä — kirjoit-taa hän. — Jalkani numero on 37. Muista, älä unohda — 37..."

Tämä suloinen "frau" ei sanalla-kaan mainitse olevansa huolissaan miehensä hengestä. Häntä kiinnostaa vain se, ettei mies unohtaisi vaimon-sa jalan suuruutta!

Saksalaisella upseerilla Hugo Wa-lonilla oli siihen aikaan, kun hän ei ollut saanut otsaansa puna-armei-jalaisen luotia, ihana "frau", joka kirjoitti miehelleen:

"Hanki kaikkea hyvää, mitä vain voit. Erikoisesti minua ilahduttaisi, jos lähettäisit mi-nulle villapuvun ja lämpimiä alusvaatteita. Läheta vielä jo-takin vaaleata kangasta, josta voi tehdä puseron. Tarvitsen myöskin kengät. Numero on 38".

Kurt Fischerillä oli myöskin on-ni olla avioliitossa. Hänen siveä vaimonsa Hilde kirjoitti miehelleen vähän ennen kuin tämä oli päät-tänyt rosvouksensa:

"Rakas Kurt! Perjantaita vasten yöllä näin unta, että olin menossa ulos, jolloin sinä tulit minua vastaan kantaen kahta suurta matkalaukku..."

Gefreiter Martin Lechner sai kir-jeen neitseelliseltä morsiameltaan. Neitsyt kiitti rosvomaisen kurssi-elmattomalla tavalla silkkisukista, jot-ka kunnan jefreitteri oli lähettänyt jo Kreikan retkeltään. Erään upsee-rin hieno "frau" kirjoitti olevansa niin jalomielinen, että sallii miehensä kiskoa hyvät silkkisukat jonkun venakon jaloista, jos vain lähettää nuo sukat hänelle!

Hitlerin on onnistunut turmella Saksan keskiluokan naisten siveyskä-sitteet siinä määrin, että nuo siveän Gretchenin jälkeläiset eivät huomaa sotarosvouksessa mitään pahaa. Hei-le on samantekevä, kenen hameita he kantavat, kenen sukat ovat hei-dän jaloissaan.

Tuollaisia yksityistapauksia on kyllä Suomessaakin. Joku IKL:n rou-va tai neitonon voi kiroilla ja herjata. Hän voi kutsua esimerkiksi Anna

Liisa Vihelmaa Helsingistä, toivoa, että saisi "leipäveitsellä nitistää vai-kaapa yhden ryssänupseerin", mutta tuollaiset vihelmaat ovat vain vihe-liäisiä yksilöitä. Kokonaan toista, pal-jon inhimillisempää laatua ovat Suomen kansannaisten kirjeet. Suo-malaista naista eivät kiinnostaa rosvo-tut silkkisukat, vaan miehensä kohtalo. Esimerkiksi Anna-Liisa Lehto Tammelan Kuuslammilta kirjoittaa miehelleen Erkki Lehdolle:

"Kyllä tuhat kertaa ennen kärsisin vaikka nälkää, kun vain saisin olla sinun kanssasi, rakas Erkkini. Täällä vietiin taas mie-hiä kohti tuntematonta päämää-rää. Kyllä tämä on raskasta aikaa ja kuinka kauan tätä saa-nee kestää..."

Pakaalta kotoisin oleva Rauha Lehmuskoski huolehtii myöskin vain Suomen poikien hengestä. Hän kir-jottaa:

"Meillä on kyllä työtä koto-nakin tarpeeksi, sitten vielä ve-nopäivät ja lapset, eihän niistä mihinkään pääse. Mutta onhan niitä sellaisiakin, joilla ei ole ke-mittään. Kun tämä sota ei kes-mitään kovin kauan, että pääsi-täisi pois ja kun siellä ei sitte sieltä pois ja kun siellä ei menisi Suomen poikia, sillä ne ovat kalliita uhreja, kun niitä pienestä kasvattaa ja hoitaa".

Suomen naisten ajatukset eivät kohdistu sotasääliiseen vaan siihen,

miten vapautua mannerheimiläisen sotaseikkailun uhriksi joutumisesta.

"Rakas, haluaisin niin har-taasti nähdä sinut ja tuntea hy-väilyä — kirjoittaa alikersantti Torsten Blomqvistin vaimo mie-helleen. — Koeta nyt jotenkin päästä sieltä, ja jollet saa sieltä lupaa, niin tule minun luvai-lani".

Monia onnettomuuksia ovat Suo-men sotaherrat jo tuoneet Suomeen hitleriläisestä Saksasta. Mutta mikään sotakihoitus, mikään rosvosodan yllistely, niin paljon kuin yhdensuun-taistutettu lehdistö sitä harjoittaa, ei ole vielä pystynyt järkyttä-mään Suomen kansannaisten kun-niainantuntoa. Ja varmaa on, että hi-tleriläiset sotaseikkailijat kukistuvat Suomessa, ennenkuin he onnistuvat turmelemaan Suomen naisten sivey-skäsitteitä. Rehellisyys maan perii! Tuo suomalainen sananlasku pohjautuu Suomen kansan tapoihin, ja siksi hitleriläisten sotaseikkailijain rosvosota saa kansan yksimielisen tuomion.

Mutta niille suomalaisille, jotka ovat myyneet itsensä Hitlerille, myöskin niille suomalaisille lotile, jotka ottavat huonoa esimerkkiä Saksan naisista ja yllyttävät Suomen miehiä murhiin ja ryöstöihin, ei kannu tule ikinä sitä antamaan anteek-si. He joutuvat vielä yhdessä Hitleri ja Mannerheimin kanssa va-Rydin ja Mannerheimin kanssa va-taamaan veristä teostaan.

Kansamiehen Kuvalehti

Tänä jouluna ei
joulupukki tuo
Suomen lapsille
lahjoja, vaan vie
lasten viimeisen-
kin leipäpalan.

N:o 6
Joulukuussa v. 1944

Rauhan taistelija kalterien takana

S

uomessa viettävät monet sadat rauhanpuoltajat joulua vankiloissa ja keskitysleireillä. Juuri hiljakkoin oli Turun hovioikeudessa käsiteltävänä syytejuutto kuutta sosialidemokraattista kansanedustajaa vastaan, jotka olivat rohjenneet pysyä rehellisesti sillä kannalla, minkä tiesivät kansan etujen mukaiseksi ja mikä saa ilmauksensa sosdem puolueen sotilasohjelmassa:

"Erikoisesti puolue pyrkii vahvistamaan ja edistämään Suomen rauhallisia ja ystävällisiä välejä naapurikansojen välillä".

Mutta Tanner, joka Mannerheimin kanssa vehkeili Saksan natsien apurina valmistellen sotaa Neuvostoliittoa vastaan, erotutti rauhanpuoltajat puolueesta ja panetutti heidät linnaan.

Vankilassa viettävät jouluaan m. m. kansanedustajat Karl H. Wilk, Yrjö Räisänen, Mikko Ampuja, Cay Sundström, Kaisu-Mirjami Rydberg ja Väinö Meltti. Siellä istuvat myös tunnetut rauhanpuoltajat Mauri Ryömä ja hänen vaimonsa, kirjailija Elvi Sinervo.

Suomen kansa ei ole unohtava puolustajiaan. Heidän vapautensa päivä koittaa silloin, kun kansa vapauttaa itsensä sodan orjuudesta ja fascismin kirouksesta yhtyen vapaiden kansojen rauhanrintamaan.

Silloin kaltereiden taa pannaan ne manner- ja tannerheimiläiset sotarikolliset, jotka nyt vainoavat rauhantaistelijoita.

Neuvostoukkonen

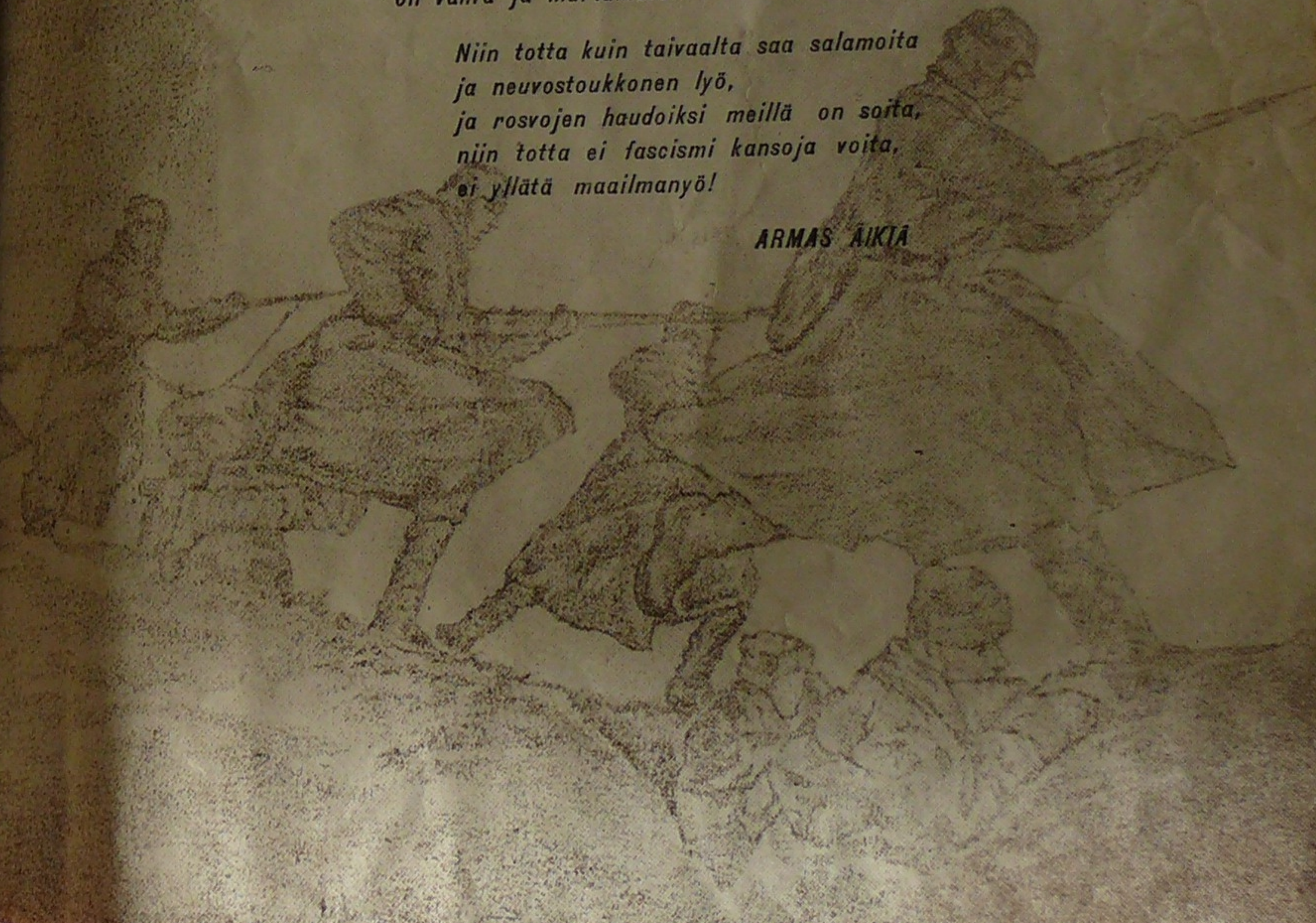
Valo auringon loista ei Saksanmaan yöstä,
on kansojen rauha nyt pois.
On fascisti temmannut piilunsa vyöstä,
maan, auringon aikoen radaltaan syöstä,
niin että yö ikuinen ois.

Mut maailman kansoilta pois vapautta
ei vainooja valloittaa saa.
Jo raskailla iskuilla raivostunutta
ja vieraila halmeilla riehuva sutta
lyö armotta neuvostomaa.

Jo helpommin hengittää ihmisen rinta,
pian Eurooppa kahleitta on.
On tiedossa vapauden lunastushinta:
Nyt kansojen rintaman kalliopinta
on vahva ja murtumaton.

Niin totta kuin taivaalta saa salamoita
ja neuvostoukkonen lyö,
ja rosvojen haudoiksi meillä on soita,
niin totta ei fascismi kansoja voita,
ei yllätä maailmanyö!

ARMAS AIKTA

elä, mutta elätkö huomenna?

KANSANMI

ISTENKIRI

Hävitetty kotiliesi valko-venäläisessä kaupungissa

Fascistien polttama kylä Smolenakin alueella.

Jelnan kaupungin museo hitleriläisten jäleltä.

Leningradin Oopperateatteri (entinen Mariinski). Myöskin saksalaisten "sotilaallinen kohde".

"Maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto!"

Tällaisia ovat hitleriläisen "joulurauhan" ja "hyvän tahtoinen sotavankien kidutus. Arjalaisen "uuden järjestyksen" verustajat sekä ne "lahjat", joita he runsain mitoin jakavat Euroopan kansoille. Maailmaa kohdanneet järkyttävät luonnononnetmuudet: hirvittävät maanjäristykset ja valtavat tulvat, joissa on kuollut kymmeniä tuhansia ihmisiä, kaameat kulkuvaurit ja muut ole olleet kerrassaan mitään sen kurjuuden rinnalla, jonka hävönnäristin alla raivoavat fascistilaumat ovat aiheuttaneet maailman kansoille. Ruskeiden petojen sodankäynnin sääntönä on turvautua

viiväestön tuhoaminen, avuttomien haavoittuneiden ja aseettomien sotavankien kidutus. Arjalaisen "uuden järjestyksen" verustajat ovat keskitysleirit, piilukirveet ja hirsipuut. Natsin jalamerkitsee kaikkialla nälkää. Sellainenko on oleva Suomenkin osa? Sen määrää sinä, Suomen nainen ja mies! Jollet tahdo hitleriläistä piilukirvesjärjestystä, niin lyö sekä jouluna että joulujen kehen saksalaisia sekä heidän sotansa ja tahtonsa mannerheimiläisiä julistajia!

Politiittisen ohjaajan Lobatshekin ruumis, jonka puna-armeijalaiset löysivät 30/XI vastustajan alueelta. Teon tekijöitä eivät tällä kertaa ole Saksan hitleriläiset, vaan heidän suomalaiset oppipoikansa, Lapuan lahtarit. Suomalaisen sotilaiden on pantava nämä tihulaiset seinää vasten.

N:n sairaala Leningradissa. Tällaisia ovat saksalaisten pommittajien "sotilaskohteet".

Jugoslaviassa ovat saksalaiset teottaneet yli 1.000 isänmaanystävä ja surmanneet 35.000 asukasta.

Dachaun keskitysleiriltä. Yli 800.000 ihmistä on fascistien virallistenkin tietojen mukaan teljetty näihin kidutuslaitoksiin.

Puolalaisia naisia viedään teloitettaviksi.

Hitlerin lahtarit huvittelevat. Kuva löydetty kaatuneelta saksalaiselta jefreitteriltä.

Joululomalle

Kerfomus

Kirj. Kalle Suominen

— Äiti, tuleeko isä tänään?
Pikku Annikki oli sodan alkamisen jälkeen esittänyt tämän kysymyksen niin usein, että äiti oli monasti tuskastuneena kehoittanut häntä olemaan vai. Mutta tällä kerralla mökin vaimo itsekin toivoi miestänsä kotiin jouluksi. Hän oli siis tavallista toivorikkaammalla tuulella ja vastasi puoliksi lupailen:
— En tiedä... tänään tai huomena...

Kaikki kolme lasta, Annikki, Eino ja Kalle olivat iloisia. Se oli ollut viime aikoina harvinaista, sillä nälkä, kaamean sodan yhtä kaamea seuralainen ei ollut hävittänyt ainoastaan aikuisten, vaan myöskin lasten ilon. Sota oli nällän avulla painanut sinertävät kynnet jäljet lasten ja äidin silmäalustoihin. Kasvot olivat laihtuneet ja tulleet synkiksi. Nuori ihminen oli lakannut nauramasta. Hän uskalsi hymyilläkin harvoin. Mutta tällä kerralla Mäkinen torpan nuori sukupolvi hymyili. Oli jouluaatto. Ja isä oli tulossa kotiin.

Anna-Kaisa, joka huolimatta siitä, että oli synnyttänyt kolme lasta, oli vielä suhteellisen nuori nainen, oli myöskin toivorikas. Voisivatko ankarimmatkaan koettelemukset riistää 25-vuotiaan naisen elämänsä. Sota oli tullut yhtäkkiä, pudonnut kuin saksalaisen pommi Euroopan puolustuskyvöksiin kaupunkien. Mies oli mobilisoitu jo hieman ennen sodan alkua, jo silloin, kun sanomalehdet eivät kirjoittaneet edes sodan uhkaavan Suomea. Siitä Anna-Kaisa tiesi, että Suomi oli aloittanut hyökkäyksen.

Sitten olivat alkaneet saapua kuolemanviestit. Tuntui kuin kirkonkylän hautauskellot olisivat soineet lakkaamatta. Oli vaikea laskea enää kaikkia kaatuneita. Ensin oli tullut sanoma Nykäsen Antin, heidän lähimmän naapurinsa kuolemasta. Sitten oli kaatunut Pentikäisen Arvo, josta Anna-Kaisalla oli kiusallisia muistoja tyttöajoiltaan. Rauha hänenkin tomulle! Kaatuneitten luku nousi vähitellen kymmeneen, sitten kahteenkymmeneen... ja nyt kerrottiin, että vain tämä yksi kylä oli menettänyt nelisenkymmentä miestä...

Mutta Anna-Kaisan mies näytti uhmaavan kuolemaa. Hän oli lestänyt sodan kaikki vaiheet, kirjoittanut usein, kertonut hyökkäyksistä, joissa miehiä oli kaatunut komppanioittain. Mutta itse hän oli aina säilynyt. Tykkimies Vilho Mäkinen tuntui olevan panssaroitu kaikkia nykyaikaisen sodan kuoleman-koneita vastaan. Ja nyt hän oli lopuksi ilmoittanut sieltä jostain, että oli pääsemäisillään joululomalle...

Puoli vuotta kestäneet kärsimykset, raskas työ vieraassa kartanossa, leivätömät päivät, lasten aineisesta valituksesta ja itkusta johtunut hermostuneisuus—kaikki tuo oli kuin poispyyhkäisty. Anna-Kaisa toivoi nuoren naisen koko elämänsä miehensä saapumista. Kuinka monta vaikeaa hetkeä oli ollut hänelläkin? Sillä eivät kaikki miehet olleet vielä rintamalla. Eräitä isäntämiehiä oli jäänyt. Ja mitä vähemmän heitä oli, sitä tarmokkaammin he näyttivät lähentelevän nuoria sotalapsia. Kyllä oli ilmestynyt myöskin saksalaisia, jotka viettivät aikaansa pääasiassa Lottalassa. Sieltä oli kuulunut kummallisia huhuja nuorten "iloisten leskien" ja saksalaisten "aseveljien" seikkailuista. Monet ennen siivotkin naiset olivat menettäneet siinä määrin kunniantuntonsa, että eivät edes yrittäneet salata lemmentoukkuksiaan saksalaisten kanssa. Muista inhoittavin oli Luukkonen Mirja, josta kerrottiin kaikenlaista. Anna-Kaisa oli omin korvin kuullut, miten tämä ylioppilasnainen, jonka mies oli rintamalla, vitsaili toisille lotille:

— Emme suinkaan voi olla epäystävällisiä aseveljille, jotka ovat saapuneet tänne omien miestemme kutsusta... Anna-Kaisa oli niistä naisia, jotka halveksivat kaikkea kevytmielisyyttä. Hän tahtoi olla uskollinen omalle miehelleen. Hän tahtoi olla uskollinen, vaikkapa koko muu maailma olisi pilkannut häntä.

Ja nyt hän toivoi miestänsä joululomalle.

Mökki oli siistitty ja koristettu juhla-asuun. Joulukuusi oli pieni, mutta

sievästi koristettu. Se oli lasten koristama, isää varten. Siinä oli joku kynttiläkin, joiden piti tuoda valoa ja lämpöä tavanmukaisten jouluruokien korvikkeeksi. Sillä minkäänlaisia jouluruokia, eikä edes kunnollista arkiruokaa nyt ollut. Mutta mitäpä siitä! Jouluihin on aina jouluihin. Anna-Kaisa koetti kuvitella, miltä Vilho näyttää nyt monien taistelujen karkaisemana...

Ja hän alkoi kertoa lapsillekin, milainen isä on, kun hän saapuu. Ensimmäkin hänellä on alipuseerin arvomerkit. Niiden lisäksi hänellä on vapaudenristi, jonka hän on saanut sankaruudesta...
— Äiti, kysäsi pikku Annikki. Saavatko kaikki sankarit vapaudenristin?

— Saavat, vastasi äiti vakuuttavasti. He puolustavat Suomen vapautta, ja siksi Suomen armeijan ylipäällikkö Mannerheim antaa heille vapaudenristin.

— Onko Mannerheimkin sankari äiti?

— On. Hän on saanut rautaristin Saksasta.

— Miksi Saksa antaa rautaristejä niille, jotka puolustavat Suomen vapautta?

Äiti ei voinut vastata heti. Hän oli itsekin usein ajatellut tätä kysymystä, mutta ei ollut löytänyt tyydyttävää vastausta. Miksi tosiaankin Saksa antaa rautaristejä Suomen vapauden puolustamisesta? Olisikohan sittenkin perää niissä askettain vangitun Mäkelän Iivarin jutuihin, että Suomi ei puolustaisikaan itseään, vaan olisi sodassa vieraan

Leijona ja kissanpoikanen

"On viitattu Napoleonin vakuuttamiseen, että Hitler toimii kuin Napoleon ja että hän muistuttaa kaikissa suhteissa Napoleonin. Mutta tällöin ei ensinnäkään pitäisi unohtaa Napoleonin kohtaloa. Ja toiseksi, Hitler ei muistuta Napoleonin onnempaa kuin kissanpoikanen leijonaa, sillä Napoleon taisteli taantumuksen voimia vastaan nojautuen edistysvoimiin, mutta Hitler päinvastoin nojautuu taantumuksellisiin voimiin käyden taistelua edistysvoimia vastaan". (STALIN).

Ulkopolitiikkaa

Pekka:— Mistä johtuu, että Suomi, joka on tällainen pieni maa, lähti sotaan ei ainoastaan Neuvostoliittoa, vaan myöskin Iso-Britanniaa ja Yhdysvaltoja vastaan?

Matti:— Se johtuu siitä, että me noudatamme Hitlerin poliittista periaatetta.

Pekka:— Mikä se on?

Matti:— Minä olen sitä voimakkaampi, mitä enemmän minulla on vihollisia.

maan, Saksan käskyläisenä...? Anna-Kaisa tiesi, että Saksaan vietiin Suomesta viljaa, voita ja muita ruokatarpeita. Siitä puhui kaikki, jotka suinkin uskalsivat. Ja jouduttuaan tähän ajatukseen mökin vaimo tunsikin hivistävän siitä, että suomalaisille ei riitä ruokaa kylliksi edes joulupäiväksi, koska ruokatarvikkeet joutuvat vieraisiin suihin. Sanotaan, että lasten ja imeväisten suusta totuus kuullaan! Tosiaankin, miksi Saksa palkitsee niitä, jotka saavat taistelevansa Suomen puolesta...?

Lapsi ei saanut vastausta kysymykseensä. Ja se näytti itsekin unohtaneen koko kysymyksen. Mutta Anna-Kaisa ajatteli sitä nyt todenteolla. Hirveä, järkyttävä epäily oli syntynyt hänen aivoissaan: Olisivatko sittenkin kaikki kommunisteina vangitut rauhanmiehet oikeassa? Valhetta, valhetta! Olisi tuo hallitusherrain ainainen vakuuttelu siitä, että he taistelevat Suomen puolesta...?

Ennenkuin Anna-Kaisa ehti vastata tuohon kysymykseen tavalla tai toisella, aukeni ovi, ja naapurin tyttö toi kirjeen. Mökin vaimo hätkähti. Eikö mies saapuisikaan lomalle? Kirjekö vain? Hän avasi hermostuneesti kirjekuoren. Lapset ymmärsivät, että kirje toi tietoja isästä, ja olivat hekin hiljaisen jännityksen vallassa.

Pientä pilaa

Sitä Suomessa, mitä muuallakin

Esitelmöitsijä oli pitänyt esitelmän Mannerheimistä. Esitelmän jälkeen kuulijat saivat esittää kysymyksiä. Syntyi seuraava keskustelu.

— Mannerheim on siis saanut kenraalin arvon Venäjän tsaarilta?

— Kyllä.

— Hän puhuu ruotsia siksi, että on syntynyt ruotsalainen?

— Niin.

— Hän on saanut rautaristin Saksasta sen vuoksi, että käy sotaa Saksan puolesta?

— Se on totta.

— No miten hitossa tämä venäläis-ruotsalais-saksalainen mies on sitten Suomeen joutunut?

Ennenkuin esitelmöitsijä ehti vastata, kuului vastaus yleisön joukosta:

— Kun on mies jo muualla muannut itsensä, niin tulipahan tekeä sen tempun täälläkin.

Kukin vuorostaan

Mannerheim:— Kirottua, miten sotaonni on vaihtelevaa. Ensin luulin, että Hitler voittaa, mutta nyt hän onkin alkanut saada selkäänsä.

Falkenhorst:— Ja, der Teufel! Sodassa saadaan tappioita vuorotellen.

Mannerheim:— Mutta säälit Hitleriä, jolle tuo vuoro sattui viimeksi.

Falkenhorst:— Sääl... Mutta alkää unohtako, ettei Hitler ole vielä aivan viimeinen siinä vuorossa. Hänen jälkeensä tulemmekin me teidän kanssanne, herra kenraali...

Mutta mökin vaimon silmissä alkoi pimetä, kun hän näki kirjeen avattuna. Se oli lyhyt kuolinilmoitus. Hänen miehensä oli kuollut "sankarina". Nuori äiti horjahti ja sieppasi samalla nuorimman lapsensa sylhinsä. Hän puristi Annikki-tyttöään rintaansa vasten aivan kuin peläten, että joku aikoi riistää häneltä lapsenkin. Hän näki silmiensä edessä selvästi synkin talvisen metsän "siellä jossain". Hangella oli ruumiita, joiden haavoista tihkui vielä verta... Siellä makasi hänenkin miehensä... Mökin akkunat olivat jääkukkasissa, mutta Anna-Kaisasta alkoi näyttää, että nekin jääkukkasot olivat verikukkasia... Ja kaikki tämä veri... Miksi, miksi? Oliko lapsen kysymyksessä todellakin sellainen totuus? Oliko kaikki se, mitä sanomalehdet ja radio pauhasivat, valhetta?

Molemmat pojatkin olivat jo äitinsä oimutuksesta käyttäytymisestä ymmärtäneet, että isä ei enää koskaan palaa kotiin. Hekin siis alkoivat itkeä ensin nyhkyttään, sitten äänekkäästi. Toinen pojista alkoi suorastaan parkua, kun hän kuuli äitinsä epätoivoiset katkonaiset sanat, joissa tuntui olevan jo syytöstä ja uhkaustakin:

— Valhetta, valhetta...

Hitlerin suuruudenbulluutta.

Mannerheimin suuruudenbulluutta.

"Riikinkukon sulkiin verhoutuneita variksia... Mutta miten varikset pukeutuisivatkin riikinkukon sulkiin, eivät ne silti lakkaa olemasta variksia".

(Stalin Saksan natsiherroista.)

Piiri pieni pyörii,
herrat siinä hyörii.
Sormet panee so-so-soo,
kengätkannat ko-ko-koo!

Ei nyt kansan hätä
paina seuraa tätä.
Sormet panee so-so-soo,
kengätkannat ko-ko-koo!

Kansa, leukaan noille
anna juhlijoille!
Sormet kurkkuun, so-so-soo,
pakaroille ko-ko-koo!

